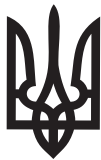
СЕРЕДА, 8 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 209 (3959)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ОФІЦІЙНО

Словаччина нас підтримає

Парламент і уряд працюють над законопроектами про вступ України до Світової організації торгівлі. Низку з них найближчим часом буде прийнято остаточно, решту — в першому читанні.

Про це Голова Верховної Ради **Олександр Мороз** сказав під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Словацької Республіки в Україні **Урбаном РУСНАКОМ (на знімку ліворуч)**, що відбулася на прохання посла. Глава парламенту сказав співрозмовникові, що Україна розраховує на підтримку Словацької Республіки у питанні вступу до СОТ, і у відповідь почув слова підтримки Словаччиною прагнень нашої держави стати членом цієї організації. Співрозмовники обговорили низку інших питань, зокрема, висловилися з приводу основних позицій обох держав стосовно європейської конституції. Пан Урбан Руснак запросив Олександра Мороза взяти участь у зустрічі керівників парламентів країн Євросоюзу, яка відбудеться наступного року у травні.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Пробки в метро

Вчора зранку в годину пік на станції метро «Хрещатик» утворилися величезні пробки. Люди змушені були стояти у довжелезній черзі, щоб підійти до ескалатора. Причина скупчення пасажирів полягала в тому, що станцію метро «Майдан Незалежності» перекрили з огляду на відзначення дня 7 листопада низкою лівих політичних сил, а також антикомуністичними мітингами, що їх проводили праві. Пасажири не панікували, але дуже обурювалися тим фактом, що вже навіть на метро на роботу вчасно не потрапиш.

Читачам, напевно, цікаво буде довідатися, що в «колисці революції» — Петербурзі комуністам заборонили проводити будь-які ходи і мітинги 7 листопада. Тому вони тихо і таємно збиралися відзначити 89-у річницю Жовтня біля крейсера «Аврора». А взагалі з усіх країн колишнього СРСР тільки в Білорусі ця дата є офіційним святом.

(Репортаж про вчорашні події в центрі Києва читайте на 5-й стор.).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Не тільки сварити

Останнім часом ми чуємо дуже багато нарікань на владу. Справді, проблем у житті, а особливо у пенсіонерів, дуже багато. Але ж є і щось добре, позитивне. Ми звернулись до міської влади із проханням відремонтувати під'їзд, і буквально в лічені дні це було зроблено. Так само ЖЕК насипав нові доріжки біля дому. А ще окреме добре слово про роботу хмельницької міської міліції. Я сама ставала свідком того, як її співробітники затримували дрібних злодюжок і крадіїв.

Можливо, в масштабах держави це не такі вже й великі події. Але всі вони свідчать, що наша міська влада на чолі з новим головою Сергієм Мельником старається працювати для людей. Тому владу треба не тільки сварити, але й підтримувати.

Олександра КАПІНОС, інвалід, учасник ВВВ.

Хмельницький.

Зерновий «Титаник»: шлях у нікуди

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Ситуацію навколо експорту українського зерна, як очікують, сьогодні обговорюватимуть на засіданні уряду. Розглянути доцільність квотування окремих видів хлібних культур Кабміну в своєму рішенні рекомендував Комітет Верховної Ради з питань аграрної політики і земельних відносин. Зернотрейдери апелюють до влади: митниця «до з'ясування обставин» не випускає зерно на експорт, навіть ті партії, на які раніше було видано квоти. Нонсенс, але трейдери в судовому порядку домоглися того, що робота портів на вивезення хлібних культур повністю заблокована. Тепер торговці просять навіть не скасувати квотування, а... дозволити вивезти зерно тим, кому вже були надано квоти.

Трейдери поспішають — на ринок виходять традиційні покупці Північної Африки, Близького і Середнього Сходу після закінчення священного місяця Рамадан. Оголошено великі закупки з боку Єгипту, Південної Кореї, Тайваню, Японії, Індії. Лише за тиждень у країнах Євросоюзу тонна пшениці в середньому подорожчала на 13 доларів. На деяких біржах її ціна уже перевалила за 205 доларів.

(Закінчення на 7-й стор.).

■ НОВИНИ

110-та шкільна новобудова

Нову простору сучасну школу відкрили в селищі Солотвин Богородчанського району Івано-Франківщини. Споруда тривалий час залишалася довгобудом і лише впродовж останніх двох років на ній закипіла робота. Левову частку грошей виділив держбюджет. Доклали зусиль також обласна влада та ВАТ «Укрнафта». Цікаво, що ця споруда, як зазначив заступник начальника обласного управління освіти і науки Іван Будзак, стала 110-ю шкільною новобудовою на Прикарпатті за роки незалежності. У церемонії її відкриття взяв участь Президент України Віктор Ющенко, який посадив біля школи кущ калини, **повідомляє наш івано-франківський власкор Дарина НАЗАРЧУК**.

Замовлення для Йорданії

Харківське державне танкобудівне підприємство «Завод ім. Малишева» одержало вигідне замовлення — на виготовлення бойових модулів для бронетехніки збройних сил Йорданії. Як зазначив генеральний директор заводу Геннадій Гриценко, контракт став можливий завдяки успішному виконанню попереднього замовлення. Бойовий універсальний модуль для легкої бронетехніки розробило Харківське конструкторське бюро машинобудування ім. О. Морозова. Керують ним дистанційно і призначений він для ведення вогню і по наземних, і по повітряних цілях. Модуль уже пройшов випробування на шасі БТР-70 і південноафриканського бронетранспортера RATEL. Головні його переваги — це невелика маса, доступна ціна, захищеність стрільця і висока вогнева міць, **повідомляє наш харківський кореспондент Микола КОСИЙ**.

Назріває бебі-бум

За вісім місяців нинішнього року на Херсонщині народилося на 823 малят, або на 12,4% більше, ніж за цей само період торік. Водночас майже на три з половиною тисячі зменшилася кількість померлих. Таким чином, темпи природного скорочення населення області скоротилися на 20,4 %, **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА**.

З грошима — на пошту

Національний банк України своєю постановою дозволив Державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» надавати послуги з готівкового обміну валют. Зокрема, тепер «Укрпошта» може купувати у фізичних осіб — резидентів і нерезидентів інвалюту готівкою і продавати інвалюту готівкою, здійснювати конвертацію інвалюти готівкою однієї держави на готівкову інвалюту іншої держави. Водночас НБУ не дозволив «Укрпошті» здійснювати операції купівлі-продажу дорожніх чеків, а також приймати на інкасо банкноти іноземних держав та іменні чеки. Раніше обмін валют готівкою в Україні могли здійснювати банки, а також пункти обміну валют, які працюють за агентськими угодами з банками.

КОРОТКО

■ У Кіровоградській області розшукують трьох осіб, які на човні «Казанка» 5 листопада вийшли в Дніпродзержинське водосховище і не повернулися.

■ У жовтні на ім'я Президента України та секретаріату надійшло 8,4 тисячі звернень громадян.

■ У Києві затримано чоловіка, якого підозрюють у пограбуванні автомобіля судді Верховного Суду.

■ «Пора» вимагає від влади Херсонщини звітувати про підготовку до опалювального сезону.

■ У Севастополі протягом 9 місяців за невиплату зарплат до відповідальності притягнуто 35 посадовців.

■ Україна і Польща 12—13 листопада в Києві обговорять проект продовження нафтопроводу Одеса—Броди до Плоцька.

■ За добу в Україні спалахнуло 125 пожеж, у яких загинуло 20 осіб.

Міністр внутрішніх справ Юрій ЛУЦЕНКО називає повернення колишнього голови Сумської облдержадміністрації Володимира Щербаня добровільною депортацією і заявляє, що взяття його на поруки не логічне *(Інтерфакс-Україна)*

(Продовження теми на 12-й стор.).

Народний депутат Петро ПОРОШЕНКО: «Програмний комітет «Нашої України» запропонує з'їзду партії підтримати рішення про заходи зі скасування політичної реформи». (Прес-служба «Нашої України»)

Заступник керівника фракції Партії регіонів у Верховній Раді Євген КУШНАРЬОВ називає «політичним прожектерством» заяву народного депутата від «Нашої України» Петра Порошенка про намір ініціювати скасування політичної реформи. (УНІАН)

Президент відкрив містечко

Учора в селі Олександрія Рівненського району з участю Президента України Віктора Ющенка (**на знімку**) урочисто відкрито дитяче містечко — експериментальний центр соціально-психологічної реабілітації дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Хлопчики й дівчатка тут житимуть у будинках сімейного типу (кожна сім'я має комфортабельну квартиру на поверсі з п'ятнадцяти кімнат), відвідуватимуть школу, зможуть здобувати одну з одинадцяти професій у Центрі професійної підготовки обласного центру зайнятості, що розташований неподалік містечка.

Олександра ЮРКОВА (фото автора).

Не консервувати мізки та голубі мрії

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань науки та освіти провів спільне засідання з участю президії Національної академії наук України та членів міжфракційного депутатського об'єднання «За науку України».

Присутність у залі президії НАНУ лише сивочолих поважних дідусів-науковців промовисто говорила сама за себе про стан сучасної вітчизняної інтелектуальної еліти. Президент НАНУ Борис Патон у своїй доповіді визнав, що за перше десятиріччя незалежності наша держава втратила майже ціле покоління науковців — мізки молодих інтелектуалів або опинилися більш затребуваними за кордоном, або молоді науковці перекваліфікувалися на зовсім інші, передусім бізнесові справи. Нині ситуація дещо поліпшується: за останні два роки вдвічі зросли конкурси до аспірантур, збільшилося й бюджетне фінансування наукових досліджень. Щоб визначити пріоритети, в академії наук запроваджено програмно-цільові підходи до фінансування дослідницьких проектів, створено фонд фундаментальних досліджень. У проекті держбюджету на 2007 рік передбачено збільшення бюджетних асигнувань на науку на 14 відсотків порівняно з минулим роком. Зокрема, планують виділити 60 млн. грн. на закупівлю сучасних наукових приладів та звільнити імпортне наукове обладнання від ввізного мита та ПДВ.

Проте, за словами голови Комітету Верховної Ради з питань науки та освіти Катерини Самойлик, виникає замкнуте коло: вітчизняна економіка слабо користується досягненнями вітчизняної науки, оскільки та недостатньо розвивається через обмежену фінансову підтримку. На її погляд, варто повернутися до системи державного планування і прогнозування економіки та чітко визначити пріоритети державної підтримки наукової сфери. Адже свого часу поприймали стільки програм, а вони так і залишаються на папері — проголошений різними урядами курс на інноваційний розвиток мав декларативний характер. Приміром, нині фактично не фінансується державна програма інноваційного розвитку, а з наступного року з огляду на проект держбюджету-2006 взагалі може припинитися її дія. Депутати також пропонують фінансувати державний фонд фундаментальних досліджень на конкурсній основі. До речі, за чинним законодавством на фундаментальні наукові дослідження має виділятися не менш як 30% усіх бюджетних асигнувань на наукову сферу, однак наразі це більше схоже на голубу мрію.

За результатами засідання, на якому також були присутні представники уряду та президенти галузевих академій наук, прийнято рекомендації конкретних заходів, котрі мають здійснити до кінця першого півріччя 2007 року парламентський профільний комітет, НАНУ спільно з Міносвіти, Академією правових наук та Інститутом законодавства Верховної Ради, а також рекомендації Кабінету Міністрів з вирішення невідкладних проблем сфери науки та освіти.

Олександра КУЧЕРЯВА.

За патріотизм — медаль і винагорода

Медаль «За особистий внесок у розвиток Вінниччини» — таку нагороду встановили депутати Вінницької облради. Отримати її може кожен мешканець України за особисті значні заслуги у соціально-економічному та культурному житті регіону.

За словами голови облради Григорія Заболотного, депутатський корпус у такий спосіб має намір не на словах, а на ділі підвищити почуття патріотизму і любові до прекрасного подільського краю. Кандидатів для нагородження рекомендуватимуть органи місцевого самоврядування, виконавчої влади та трудові колективи.

Символ слави і пошани виготовлятимуть із срібла з нанесенням позолоти. На ньому буде зображено герб Вінниччини, оперезаний жовто-блакитною стрічкою. До медалі додаватимуть посвідчення, а також грошову винагороду у розмірі трьох прожиткових мінімумів.

Віктор СКРИПНИК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Реформування по-балтському

Нині країною котиться хвиля реформування житлово-комунального господарства. Не оминула вона і маленьке місто на півночі Одеської області Балту. Але наше реформування — «ексклюзивне».

Діяло на території міста Балтське житлово-експлуатаційне виробниче підприємство. Воно утримувало й обслуговувало житловий фонд, виконувало поточний ремонт, надавало комунально-побутові послуги населенню, підприємствам тощо. П'ять років тому майновий комплекс ЖЕВП було прийнято в комунальну власність територіальної громади Балти. Протягом 2001—2003 років на підприємстві змінилося три керівники. Виконком міськради допомагав підприємству чим міг — виділяв кошти для придбання автозапчастин, а майже 50 тисяч гривень пішло для відновлення фінансово-господарської діяльності. Однак спроби міськради виявилися марні. Як і більшість підприємств ЖКГ, воно мало борги через низькі тарифи. І 2004 року на ЖЕВП почалась процедура банкрутства.

Ліквідатор зарахував до ліквідаційної маси майно, яке перебувало в управлінні цього підприємства і... в комунальній власності міської ради. Балтська міська рада подала до Господарського суду скаргу на дії ліквідатора. Але суддю не переконали докази і не здивував той факт, що одним із покупців був колишній головний економіст банкрута.

Але й не це найцікавіше в «ексклюзивному» реформуванні. Коли майно продали, а покупці переказали кошти на рахунки, ліквідатор під час засідання подає до суду заяву про включення комунального майна Балтської міської ради до переліку об'єктів майна банкрута, яку суд одразу задовольнив.

В один момент представник Феміди перекреслив сподівання громади на краще і «чисте» майбутнє. Адже місто залишилося без транспорту, який вивозив побутові відходи. А коштів на придбання нових автомобілів у міській раді немає.

Т. ГОЛИШЕВА,
юрист Балтської міської ради.

Пільги — грошима, пенсії — без обмежень

Донецька обласна рада ініціюватиме заміну пільг грошовими виплатами. Про це заявив журналістам голова облради Анатолій Близнюк. За його словами, наступного року буде створено регіональний реєстр соціально незахищених громадян — для того, щоб перевести органи соціального захисту на систему адресної матеріальної допомоги. Наступним кроком повинен стати перехід до монетарної політики. Всього різними видами пільг та державної соціальної підтримки в області охоплено близько двох мільйонів осіб.

Голова обласної ради піддав критиці наміри обмежити розмір пенсії для працюючих пенсіонерів двома прожитковими мінімумами. «У вугільній галузі працюють 34 відсотки пенсіонерів, — зазначив А. Близнюк. — Середня пенсія — за 650 гривень. Приміром, одна тисяча. В такому варіанті людині не доплатять 300 гривень, не оптимальний заробіток і на шахті. Він плюне і піде». Крім того, за словами керівника облради, житлово-комунальні підприємства набирають для роботи в зимовий період тимчасових працівників, переважно пенсіонерів. У разі обмеження пенсій кількість бажаючих працювати, приміром, у котельнях, різко скоротиться.

«В Донецькій області безробіття немає, є гострий дефіцит кваліфікованої робочої сили, і ми підходимо до дефіциту просто робочої сили», — вважає А. Близнюк. За офіційною статистикою, в області зареєстровані 45 тисяч безробітних, але, на переконання голови облради, «80 відсотків із них, так чи інакше, працюють, обдуруючи державу».

Ліна КУЩ.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Кошти вкладатимуть у стратегічні об'єкти

Житомирщину найближчим часом планує відвідати Прем'єр-міністр України Віктор Янукович. Про це повідомив народний депутат України Микола ПРИСЯЖНЮК, фракція Партії регіонів (**на знімку**).

Він зазначив, що робоча поїздка безпосередньо пов'язана з недавньою позачерговою сесією обласної ради, на яку були запрошені також депутати місцевих рад сусідніх областей, що постраждали від аварії на ЧАЕС, і спільно було обговорено хід виконання законів, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС. У тій сесії взяли участь десять народних депутатів України з різних фракцій. Вони ініціювали проведення слухань з чорнобильських проблем у Верховній Раді.

Микола Присяжнюк очолює обласну організацію Партії регіонів. Віднедавна в нього з'явилися додаткові обов'язки: після зустрічі керівників області з народними депутатами, яких обрано від Житомирщини, він став координатором цієї групи. Представники і від більшості, і від меншості, зазначив парламентарій, підтвердили, що їх хвилює майбутнє регіону. До того ж разом з місцевою владою було визначено: є питання першочергові і стратегічні. Серед невідкладних — формування статей бюджету наступного року, пов'язаних з вирішенням нагальних соціально-економічних проблем області. Народний депутат висловив задоволення з приводу того, що досягнуто взаєморозуміння: в недобудови і стратегічні об'єкти передусім потрібно вкладати кошти. «А не ділити на кожен район по дві копійки, щоб вони пішли в пісок», як образно висловився Микола Присяжнюк.

Олексій КАВУН.

Одначе, юначе...

■ ЗАМІСТЬ КОМЕНТАРЮ

Споживчі ціни у жовтні зросли на 2,6 відсотка, від початку року — на 8,7.

Інакше кажучи, країна виконала річний «план» з інфляції на два місяці раніше терміну (нагадаю, що в держбюджет нинішнього року заклали індекс зміни споживчих цін у 8,7 відсотка). Як і очікувалося, карколомне зростання цін Держкомстат зафіксував у сфері послуг — 13,4 відсотка (від початку року — на 37,3 відсотка). Не пригадую вже як, але до моїх рук потрапила така собі «Абетка юного громадянина», видана 2004 року донецькими податківцями. О, там є дуже правильні віршики: «Сплачуйте за світло, сплачуйте за воду, щоби хата квітла, зберігала згоду». Це дуже актуально, бо комунальні послуги у жовтні подорожчали найістотніше. Центральне опалення та гаряча вода — відповідно — на 34,4 і 22,9 відсотка.

Як відомо, до серпня ціни на продовольчі товари зменшувалися, у вересні — зросли на 1,1 відсотка, а в жовтні — вже на 1,4. Коментар з «Абетки...»: «У селі і в місті люди хочуть їсти, щоб усе було як слід — і сніданок, і обід. Отже, сплачуйте податки, щоби ті, в кого нестатки, старенькі, хворі, діти були б принаймні ситі...» Віддаючи належне фізіологічним потребам юних громадян, не виключаю, що уряд може піти далі і покласти цей твір на музику. Щоб і платників податків побільшало, і не кололо очі скорочення реальних доходів населення. Але чи варто перегинати?

Тим паче що реальне скорочення заробітних плат зумовлює реальне зростання дефіциту Пенсійного фонду, а в «Абетці...», нехай і на останньому місці, нехай з принизливим статусом благодійного, але він усе-таки присутній: «Є в країні, мій юначе, різні фонди благодійні: будівельні та дитячі, наукові та пенсійні. Фонди ці збирають чималенькі гроші та розподіляють на діла хороші».

А якщо так, то, мабуть, варто подбати про істотніше зростання реальних доходів населення для компенсування інфляційних втрат. А вони у жовтні зробили примарними не тільки цьогорічний прогноз зростання споживчих цін у 10 відсотків, а й прогноз інфляції, закладений у проект держбюджету на рік наступний.

Сергій ВЛАД.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення 30-ї річниці створення Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод

9 листопада цього року виповнюється 30 років з дня створення Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод (Української гельсінкської групи).

Враховуючи значний внесок українських правозахисників у вітчизняний та світовий правозахисний рух, з метою вшанування на державному рівні цієї славетної події Верховна Рада України **постановляє:**

1. У листопаді 2006 року на державному рівні урочисто відзначити 30-ту річницю створення Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України у тижневий термін з дня прийняття цієї Постанови Верховною Радою України утворити організаційний комітет з підготовки і проведення заходів щодо відзначення на державному рівні цієї події, передбачивши:

розробку та затвердження плану заходів щодо відзначення 30-ї річниці створення Української гельсінкської групи;

проведення у листопаді 2006 року в м. Києві урочистих зборів представників держави та громадськості України;

направлення клопотання Президенту України з пропозицією нагородити державними нагородами членів Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод;

встановлення у м. Києві пам'ятного знака, присвяченого Українській групі сприяння виконанню Гельсінкських угод;

проведення «круглого столу» на тему: «Українська гельсінкська група — приклад боротьби за права людини для сучасників»;

видання наукової та науково-популярної літератури, присвяченої діяльності Української гельсінкської групи;

встановлення пам'ятної дошки на будинку, де мешкав голова Української гельсінкської групи Микола Руденко.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити в межах державного замовлення висвітлення на державному телебаченні та радіо заходів з відзначення 30-ї річниці створення Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод.

4. Рекомендувати Київській міській раді розглянути та вирішити у встановленому порядку питання про надання одній з вулиць м. Києва імені Миколи Руденка.

5. Рекомендувати Міністерству транспорту та зв'язку України забезпечити випуск поштових конвертів та марок, присвячених 30-й річниці створення Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод.

6. Рекомендувати Міністерству фінансів України передбачити та забезпечити надання необхідних коштів на проведення зазначених вище заходів.

7. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин.

*Голова Верховної Ради України **О. МОРОЗ.***

м. Київ,
31 жовтня 2006 року.
№ 287-V.

Українська Гельсінкська група: як це було?

Виповнюється 30 років з часу заснування Української Гельсінкської групи. 9 листопада 1976 року десять громадян України стали відкрито на прю з гігантською комуністичною машиною за свободу людини та українські національні права. Як це було?

На початку 1970-х років відносини між Радянським Союзом і Китаєм загострилися. Напруження зростало до небезпеки вибуху справжньої війни. Китайці вздовж залізниці Пекін—Москва на радянській території почали поширювати «антирадянські» листівки й короткі статті. В концтаборах ми, політв'язні, несподівано отримали потужного союзника. Стратеги Радянського Союзу розуміли, що воювати одночасно на Сході з Китаєм і країнами НАТО на Заході не можна, тому вирішили домовитися з Заходом, щоб звільнити руки для дій на Сході. 1975 року в Гельсінкі (Фінляндія) відбулася нарада 35 країн Європи, США та Канади з питань безпеки і співробітництва в Європі. 2 серпня 1975 року в газеті «Известия» (виходила 9-мільйонним накладом) було надруковано Заключний акт Гельсінкської наради. Складовою частиною Заключного акта була Загальна декларація прав людини ООН від 10 грудня 1948 року.

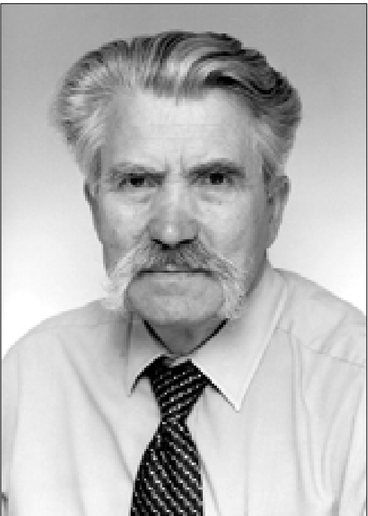
Нарада 35 держав була компромісом між двома військовими блоками: країнами Варшавського договору і країнами НАТО. Москва цим заключним актом досягла міжнародного затвердження післявоєнних кордонів, тобто своїх завоювань. А Захід досягав публікації в СРСР міжнародних документів з прав людини, чим сподівався розм'якшити комуністичний блок. Провідні демократи з Москви і Києва, видатні особистості Андрій Сахаров, Юрій Орлов, Петро Григоренко, Микола Руденко вирішили кинути пробний камінь, щоб з'ясувати, чи справді слова керівника Союзу РСР Леоніда Брежнєва про відданість ідеалам демократії означають якісь практичні кроки до демократизації СРСР, і в травні 1976 року було створено Московську Гельсінкську групу.

У січні 1976 року завершилося моє 15-річне ув'язнення, і з Владимирського централу я звільнився у «велику зону» (так в'язні називали СРСР). У вересні до мене в Чернігів (де я жив під адміністративним наглядом) приїхали Микола Руденко з Олесем Бердником. Руденко розповів про Московську групу і запропонував створити українську. Це був геніальний політичний хід, і ми приступили до праці. Спитав Руденка: «Надії на демократизацію — це добра справа, але якщо нас посадять, то?..» «То сидітимемо!» — відповів він. Я уважно подивився на нього й зрозумів: він не злякається!

9 листопада 1976 року ми, десять осіб, створили Українську групу сприяння виконанню Гельсінкських угод. Керівником обрали Миколу Руденка (родом з Луганської області), учасника та інваліда Другої світової війни, нагородженого двома орденами й шістьма медалями, талановитого поета, письменника, філософа. Координатором між українською і московською групами став генерал Петро Григоренко (родом із Запорізької області). Інші засновники групи (за алфавітом): Бердник Олесь (Київ), Кандиба Іван (Львів), Лук'яненко Левко (Чернігів), Маринович Мирослав (Львів), Матусевич Микола (Київщина), Мешко Оксана (Київ), Строката Ніна (Одеса), Тихий Олексій (Донецьк).

Про свою появу ми заявили двома документами: Декларацією Української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод та Меморандумом № 1. Преамбулою до Декларації взяли статтю 19 Загальної декларації прав людини ООН, яка проголошує: «**Кожна людина має право на свободу переконань і вільне їх виявлення; це право включає свободу безперешкодно дотримуватися своїх переконань і свободу шукати, одержувати і поширювати інформацію та ідеї будь-якими способами і незалежно від державних кордонів**». А щоб нас не звинувачували в створенні підпільної організації, ми подали в Декларації всі наші адреси й телефони. Ми домовилися, що на випадок арешту на питання слідчого «Хто написав Декларацію?» (чи коли дійде діло до будь-якого документа) кожен відповідатиме: «Я»! (Цим ми вибили в чекістів основу для нацьковування нас один на одного). В січні наступного року приїхав до мене в Чернігів Руденко і розповів, що його квартиру на другому поверсі «бандити» закидали камінням. Побили шибки. Слава Богу, не влучили ні в нього, ні в дружину Раїсу. Я радісно посміхнувся: це нова в чекістів тактика. Їхня звична тактика інша: тихо приходять уночі, тихенько забирають людину — і ніякого тобі брязкоту скла. А людина може зникнути навічно. Тож кидання у вікна каміння — це вже слабкість, тобто добра ознака. Поява відкритих легальних захисників прав людини — зовсім нове явище, і чекісти спочатку розгубилися й не знали, як їм діяти. Та невдовзі вони отямилися і 5 лютого 1977 року вчинили перші арешти. У Москві заарештували Орлова, Гінзбурга і Щаранського, у Києві — Руденка й Тихого. Комуністичний режим перелякався правозахисних груп.

Далі все пішло таким порядком. У Москві викликали дисидентів до КДБ і запропонували альтернативу: або виїжджай за кордон, або — в'язниця. Москвичі обрали друге. У Києві альтернативи не було. Тут заарештовували одразу. Звинувачення пред'явили за ст. 187-1: **поширення завідомо неправдивих вигадок, що ганьблять радянський державний і суспільний лад**. Стаття передбачала позбавлення волі

на термін до трьох років. Такий термін ув'язнення не лякав патріотів, і замість заарештованих Руденка й Тихого до групи вступили Віталій Калиниченко з Січеславщини (Дніпропетровщини) і Василь Стрільців із Івано-Франківська. У квітні 1977 року арештували Матусевича і Мариновича. Та замість них до Групи прийшли кияни Петро Вінс та Ольга Гейко.

З настроїв в Україні чекісти побачили, що за умови кари терміном на три роки ув'язнення Група не зменшуватиметься, а навпаки — зростатиме. І тоді змінили юридичну кваліфікацію «злочинної» діяльності на ст. 62 КК УРСР, яка передбачала ув'язнення за першої судимості до 7 років і 5 років заслання та за другої судимості — до 10 років ув'язнення і того самого заслання. Це остудило кипіння в патріотичних колах, і Група в подальшому поповнювалася в основному тими, хто був за політичні переконання на засланні і та в таборах.

У жовтні 1977 року Григоренко висловив мені телефоном припущення, що його виженуть за кордон під пристойним приводом — задоволення давнього клопотання випустити за кордон для операції. Тепер він не хотів їхати на операцію, бо після спровадження Сахарова під домашній (чекістський) нагляд у Нижній Новгород та ув'язнення Орлова був центром дисидентства цілого Союзу РСР і мав глибоке відчуття відповідальності за долю протестного руху. Невдовзі після цієї розмови зателефонував і розповів, що чекісти таки відправляють його за кордон і ставлять умову: дозволять повернутися до Союзу, якщо він не виступатиме за кордоном з критикою влади. Я хоча й не вірив у дозвіл на повернення, проте радив стримуватися у США, щоб не давати формальних зачіпок, бо його присутність у Москві для нас надзвичайно важлива. Та й Андрій Сахаров просив не затримуватися за кордоном. У листопаді 1977 року він поїхав до США і там справді стримувався та говорив тільки маленькі кусочки великої правди про становище в Імперії зла. Проте стриманість не врятувала. Його позбавили радянського громадянства і права повернутися в Союз.

У грудні 1977 року мене знову заарештували і посадили в Чернігівську в'язницю. На той час я вже знав про арешт у Києві Гелія Снєгірьова. Через Оксану Мешко я просив його вступити до Гельсінкської групи. Він сказав, що ми недостатньо радикальні, і відмовився.

У Чернігівській тюрмі в їжі давали якусь заразу. Одного ранку після сніданку мені моментально скувало всю спину. Не міг поворухнутися і зробити крок. На ліжко допомогли лягти. Я відмовився від їжі. Схоже, мені пощастило: чи то спожив меншу дозу, чи то мій організм виявився дужчим від організму Гелія Снєгірьова, якого приблизно тоді ж «обробляли» у Київському КДБ, — в нього параліч посилювався і врешті-решт поклав у могилу, а я вижив.

Наша Гельсінкська група поповнювалася до 1984 року. Через арешти й суди пройшла 41 особа. Ми стали частиною світового руху за демократію, що робило нас сильними. І серед мотивів, що примусили Генерального секретаря ЦК КПРС Михайла Горбачова почати перебудову, був, безперечно, і мотив поступки перед правозахисним рухом.

За період ув'язнення, від лютого 1977 до 1988 року, Михайла Мельника довели до самогубства. В неволі померли Тихий, Марченко, Стус і Литвин.

До честі української нації із 41-го репресованого зрадив тільки один. Згадайте Ісуса Христа і його 12 апостолів: там один зрадник — на 13 осіб, у нас один — на 41 особу. Уже тільки через це Гельсінкська група заслуговує на подяку незалежної України.

Нині із засновників Української Гельсінкської групи в живих залишилося тільки троє — Микола Матусевич, Мирослав Маринович та я.

Насамкінець про таке. 31 жовтня 2006 року Верховна Рада України розглядала проект постанови Мустафи Джемілєва, Ніни Карпачової і Левка Лук'яненка «Про відзначення сторіччя з дня народження видатного українського громадського діяча, генерала Петра Григоровича Григоренка». За цю постанову проголосували 189 народних депутатів, тож її не було ухвалено. Це яскраве свідчення того, що більшість парламенту і неукраїнська, і неосвічена, і нешляхетна. Вона не хоче вшановувати видатних синів України, вона не знає, що генерал Григоренко провоював усю Другу світову війну, вона не спроможна визнавати жертовних заслуг іншої людини перед Батьківщиною. Шкода, що парламент має такий низький інтелектуально-етичний рівень.

Хотів би, щоб народні депутати знали, хто такий генерал Григоренко.

Петро Григорович Григоренко (16.10.1907 р. — 21.02.1987 р.) — громадський та військовий діяч, генерал-майор, народився в селі Борисівка (тепер Запорізька область). Служив у Червоній Армії, учасник боїв на річці Халхин-Гол (1939), брав участь у радянсько-німецькій війні 1941—1945 рр. З 1945-го — викладач Військової академії ім. Фрунзе (Москва). У 1961-му виступив з критикою сталінізму та політики М. Хрущова. 1963-го створив Спілку боротьби за відродження ленінізму, за що 1964-го позбавлений звання, нагород та пенсії. В 1964—1965 і 1969—1971 рр. зазнавав переслідувань, перебував на примусовому психіатричному лікуванні, його не раз заарештовували, не мав ніякої роботи. У травні 1976-го став членом-засновником Московської Гельсінкської групи за дотримання прав людини. Через свого близького товариша Миколу Руденка сприяв утворенню 9 листопада 1976 р. у Києві Української Гельсінкської групи. Першою поштаттю в дисидентському русі середини 1970-х років у Москві був академік, автор водневої бомби Андрій Сахаров. Влада не сміла його заарештувати, але й терпіти не могла, тож десь 1973 року вивезла з Москви до Нижнього Новгорода під нагляд КДБ. У цей час генерал Григоренко стає центром дисидентства Радянського Союзу. Григоренко — координатор діяльності української і московської груп. Комуністична влада розгубилася, адже групи створені для **сприяння**. Кому? — Владі. Сприяння у чому? — У виконанні нею гуманітарної частини Заключного акта Гельсінкської наради. Та оговтавшись після несподіванки, чекісти взялися репресувати членів Гельсінкських груп. Григоренка в листопаді 1977 року спровадили за кордон, нібито на операцію, а потім позбавили громадянства і заборонили повертатися до СРСР. Помер у вигнанні в США 1987 року, не доживши 4 роки до проголошення України незалежною державою.

У спогадах писав про себе: «Я прожив довге і складне життя, пережив часи смутні, бурхливі і страхітливі, заглядав смерті в очі. Був свідком руйнувань і пробудження; стрічався я з безліччю людей, дошукувався, захоплювався, помилявся і прозрівав, жив серед людей і для людей, покладався на їхню допомогу, послуговувався їхніми добрими порадами й повчаннями, багато яких дуже позначилися на моєму житті, вплинули на формування його. І ця книга переважно про них, цих людей».

Це скромно сказано. Насправді в умовах тотальної цензури й контролю за думками, щоб виробити свій світогляд і його виявляти, треба було мати непересічний розум, сміливість і твердий характер. Усе це й зробило з нього борця за свободу та справедливість і поставило в шеренгу славних синів української нації.

Левко ЛУК'ЯНЕНКО,
народний депутат України.

На виборах міського голови Черкас переміг самовисуванець Сергій Одарич

15 листопада в Україні з візитом перебуватиме польський прем'єр Ярослав КАЧИНСЬКИЙ

■ У НОМЕР

Без ліміту і без газу

Луганська область. Важку ситуацію переживає ВАТ «Лисичанська сода». На поточний місяць підприємству не виділено ліміти на природний газ, хоча передоплату постачальникові зробили вчасно. Якщо питання не вирішити найближчими днями, газовики припинять подачу сировини і завод зупиниться. Щоб привернути увагу до цього факту, трудовий колектив провів мітинг-протест біля заводоуправління.

Галузь під назвою «банкрут»

Комплексну програму розвитку промисловості регіону, яка включає більш як 90 різних аспектів, розробили на Луганщині. Головним пріоритетом обрали розвиток машинобудування. Більшість підприємств цієї галузі сьогодні перебуває в процедурі банкрутства. Облдержадміністрація має намір проаналізувати хід і результати дій призначених санаторів. У тих випадках, коли їхня діяльність зводиться тільки до одержання власної вигоди від підприємства, підключать правоохоронні органи. Практика вже показала, що процедура санацїї чи банкрутства не завжди проводиться сумлінно, а вплив місцевої влади на їхню подальшу долю дуже обмежений. За оцінкою фахівців, машинобудування регіону потребує близько 190 мільйонів гривень інвестицій. Оскільки ця сума не під силу державі, область робить ставку на потенційних інвесторів.

Алла АНТІПОВА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олега СНІТОВСЬКОГО (Укрінформ).

Архієпископ Тернопільський і Кременецький Української православної церкви Московського патріархату Сергій привіз у тернопільський храм із Греції ікону «Собор архангелів», написану ченцями Афонського монастиря.

На знімку: віруючі міста зустрічають ікону «Собор архангелів».

Юридична осінь збирає однодумців

Хмельницький. Міжнародна науково-практична конференція молодих учених «Осінні юридичні читання» зібрала в місцевому Університеті управління та права представників з більш як півсотні навчальних закладів. Запрошено викладачів, студентів, аспірантів, юристів-практиків не тільки вітчизняних вузів, а й з Росії, Білорусі, Польщі та Казахстану. На конференції виголошено близько чотирьохсот доповідей, присвячених актуальним питанням теорії права та практичній роботі юристів.

Ірина КОЗАК.

Вибухівки збути не вдалося

Кіровоград. «На гарячому» спіймано особу, котра напередодні виборів міського голови намагалася збути значну кількість вибухівки. Ця особа — колишній військовослужбовець-офіцер — ще місяць тому потрапила в поле зору УБОЗ УМВС та підрозділу захисту національної державності і боротьби з тероризмом управління СБУ. Він прибув до обласного центру з Криму, буцімто прихопивши з собою якісь засоби ураження. Зловмисника затримали в момент, коли той намагався збути вісімсот грамів військового тротилу та електродетонатори. Водночас у його знайомого — офіцера однієї з військових частин Кіровограда — вилучено близько п'ятисот грамів пластиду, дві імітаційні міни та шістдесят патронів до автомата Калашникова. Порушено кримінальну справу за статтею 263 (незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами) Кримінального кодексу України.

Олег БОНДАР.

Столиці «світять» нові станції метро

Учора в столиці сталася важлива для всіх киян подія: стикування метро на житловий масив Теремки із станцією «Деміївська». Це означає, що тунель від поки що кінцевої зупинки «Либідська» до майбутньої «Деміївської» метробудівці вивели точно у місці призначення.

Будівництво цієї лінії було призупинено ще наприкінці 1980-х років через неможливість пройти насичені водою грунти. Технічний прогрес цю проблему вирішив — тепер тунелі підземки просвердлює майже під ногами киян величезний сучасний тунелепрохідний комплекс (новий такий механічний щит, який планують придбати у Німеччині, потягне на 6 мільйонів євро).

Присутній на стиковці голова правління ВАТ «Київметробуд» **Володимир Петренко (на знімку)** запевнив, що 2008 року порадує жителів столиці одразу трьома новими станціями: «Деміївська», «Голосіїве» та «Васильківська».

— Пройдений етап — найскладніший, — переконаний головний метробудівець Києва, — адже суттєво ускладнювали роботу грунтові води, та й велика транспортна розв'язка над тунелем давалася взнаки. Тому швидкість будівництва не завжди була оптимальна.

До слова, за радянських часів метро з'являлося під землею зі швидкістю один кілометр на рік, у часи незалежності — два кілометри, для втілення у життя усіх «підземних» планів метробудівців треба виходити на три-чотири.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Та киян проблеми «Київметробуду» турбують менше — їм потрібна підземка. Студентка Оля, наприклад, щоб потрапити в інститут, щодня тролейбусом добирається до станції «Либідська», простоюючи у півгодинних пробках. Каже, що на метробудівців вже й не сподівалася, але якщо будівництво «Деміївської» — таки не міф, то нова підземка вирішить проблему пересування багатьох мешканців Голосіївського району.

Серед планів «Київметробуду» на найближчий рік не лише згадана лінія. Володимир Петренко повідомив, що збираються, зокрема, відкрити станцію «Червоний хутір», другий вихід із проблемної зупинки «Вокзальна».

Але поки що у столиці так і залишається три лінії метро із 45 станціями. І вони неспроможні полегшити життя перезавантажених «спальних» районів, із яких у годину пік виїхати на наземному транспорті практично нереально.

Анна БОЙКО.

Київ.

«Народному підприємству» — шість років

Колектив ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» відзначив шосту річницю з дня прийняття закону про особливості приватизації підприємства.

Після цього його власником став трудовий колектив. «Час показав, ми зробили правильний вибір, — наголосив народний депутат України, голова парламентського Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Сергій Матвієнков. — Адже неможливо не помітити позитивних змін на комбінаті, величезних масштабів технічного переозброєння, а також умов, створених для праці і відпочинку працівників».

Нині в структурних підрозділах працює понад 80 тисяч осіб — у 2,5 разу більше, ніж на момент приватизації. Адже це вже багатогалузеве підприємство, яке, крім видобутку, переробки корисних копалин і виробництва вогнетривкої продукції, ще й виготовляє сільськогосподарські машини, швейні вироби, харчові продукти тощо. Металургійний комбінат залишається одним з провідних у країні: з початку року тут вироблено товарів на суму понад 11 мільярдів гривень. Під час урочистостей кращі представники колективу отримали нагороди і подарунки.

Ліна КУЩ.

Кому вигідні земельні конфлікти?

Учасники кримськотатарського мітингу в Ялті оголосили про намір провести з 13 листопада масову довгострокову голодовку.

Приводом стало рішення Господарського суду автономії про скасування ухвали Ялтинської міськради, прийнятої ще два роки тому, — «Про попереднє узгодження і дозвіл на складання проектів відведення земельних ділянок депортованим для будівництва й обслуговування індивідуальних житлових будинків і господарських споруд за межами кордону Ялти».

Утім, керівництво міськради, як відповідач, не подало у визначений законом час заяву на апеляційне оскарження рішення Господарського суду. Тим часом питання виділення земельних ділянок вирішувалося на користь інших претендентів. Людей дивує: як можна те, що раніше дали законно, тепер відбирати?

Днями ініціативна група направить пакет документів про земельні проблеми депортованих до міжнародних організацій, зокрема до Ради Європи, «щоб українська влада нарешті примусила кримських чиновників, які провокують земельні конфлікти, рахуватися з європейськими стандартами».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Іванові коні

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Іван Кувік більше 30 років працює лісником у Лазещинському лісництві Рахівського району Закарпатської області. Був лісорубом, потім закінчив Правдинський технікум лісового господарства у Підмосков'ї. Підробляв у Вологді, Архангельську, Естонії, інших місцях. Але вважає, що в рідних Карпатах — найкраще.

15-річну підшивку «Голосу України» — науковій бібліотеці

Георгій Федорович Воротнюк, який тривалий час працював власним кореспондентом «Голосу України» в Одеській області, передав у дарунок Одеській державній науковій бібліотеці імені М. Горького підшивки газети за 15 років. У бібліотеці щиро зраділи такому щедрому подарунку. «Голос України» в колекції представлено з першого по останній номер, коли кореспондент працював у редакції. Георгій Воротнюк вважає, що молода журналістська зміна в матеріалах рідної газети знайде чимало гострих, цікавих матеріалів, які висвітлюють життя й історію України.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Кому — революція, а кому — гарячі кадри

■ РЕПОРТАЖ

Раніше Європейська площа в Києві називалася Ленінського комсомолу. Учора на кілька годин здалося, стара назва повернулася. Щоправда, лише на цю площу і лише на кілька годин. Близько одинадцятої тут відбувся мітинг на честь 89-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Мітинг з нагоди 89-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції

Проте навряд чи такий мітинг міг би відбутися в СРСР. Хоча б тому, що колону з червоними прапорами, яка рухалася по вулиці Грушевського, очолював чоловік з... хрестом, перев'язаним рушниками. А на саму площу до того, як туди прибула колона, невідомі кинули димову шашку. Міліція, якої, до речі, вчора на Хрещатику та прилеглих провулках і площах було дуже багато, швидко затримала правопорушників. Тож колона комуністів, більшість з яких — пенсіонери, безперешкодно дісталася колишнього музею Леніна (нині Українського дому), на східцях якого почався мітинг.

Мене здивувало, що лейтмотивом виступів, не рахуючи згадок про великий жовтень, було підвищення комунальних тарифів у три з половиною разу в Києві. Ледь не кожен виступаючий розповідав про Багамські та інші екзотичні острови, куди неодмінно «попливуть гіркі копійки трудящих». Активістка ЗУБРу узагалі запропонувала киянам з 1 грудня припинити оплачувати комунальні послуги. Вочевидь, на її думку, це допоможе. Загалом, риторика виступів була настільки стандартною, що навіть учасники мітингу не особливо дослухалися до того, про що говорять зі східців, а розмовляли між собою. Здавалося, що єдині, кого насправді цікавить мітинг, — це журналісти. Саме вони взяли у міцне кільце виступаючих, тому інколи складалося враження, що це — прес-конференція.

А після його завершення, коли учасників запросили покласти квіти до пам'ятника Леніну, на протилежному кінці Хрещатику, оператори й фотографи взагалі ошаленіли від кількості «гарячих» кадрів. Річ у тім, що рух автомобілів по головній вулиці столиці не було припинено, тому міліціонери намагалися переконати прихильників Компартії перейти на тротуар. Але марно. Ті вперто йшли проїжджою частиною. Загони «Беркута» намагалися перегородити прохід, але невдало. Тож святкова хода Хрещатиком на честь 89-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції мала такий вигляд: попереду бігли фотографи та оператори, котрі знімали, як «Беркут» намагається витіснити демонстрантів на тротуар. «Як вам не соромно, — не витримала одна випадкова перехожа, звертаючись до журналістів та демонстрантів, — ви ж у Києві, на головній вулиці!». Завершилося святкування покладанням квітів до пам'ятника Іллічу.

Водночас у Львові, **як повідомляє УНІАН,** сталися сутички між комуністами та націоналістами. Кільком учасникам антикомуністичного мітингу вдалося прорватися до мітингувальників-комуністів. Вони розірвали червоний прапор та сплюндрували його. Правоохоронцям довелося створити коридор, яким усіх представників Компартії провели до спеціально підігнаного автобуса.

Тетяна ПАСОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Водночас на Софійській площі пройшов мітинг активістів «Братства» і Конгресу українських націоналістів

Запрошення до «Книжкового світу»

З 9 по 12 листопада усіх, хто причетний до видавничої справи, та тих, кого просто цікавить якісна література, збере Дев'ятий київський міжнародний книжковий ярмарок «Книжковий світ-2006».

Свої стенди у столиці представлять більш як 300 видавництв із Росії, Польщі, Білорусі, Великої Британії та України. Цьогорічний захід здивує гостей низькою нововведень, цікавих акцій, творчих вечорів і семінарів. Троє авторів стануть лауреатами премії «Нестора Літописця» від часопису «Київська Русь». Юні художники, серед яких вихованці 18 шкіл-інтернатів з усіх куточків України, виборюватимуть першість у конкурсі «Книга очима дітей». У такий спосіб організатори прагнуть залучити маленьких громадян до читання книжок.

У ярмарку обіцяють узяти участь відомі вітчизняні та зарубіжні письменники, зокрема, Юрій Мушкетик, Ірен Роздобудько, Андрій Курков, Юрко Покальчук, Генрі Лайон Олді, Марина та Сергій Дяченки. Автограф-сесії авторів стануть складовою презентацій їхніх нових книжок.

Вікторія ЛАКИЗЮК.

На солодкому ринку без змін

■ УРОЖАЙ-2006

Дешевшати цукровий пісок не буде. Тому що дорожчає сировина, зростають тарифи на енергоносії. Таку оцінку дають експерти. Тим часом понад 100 тисяч тонн іскристих кристалів виробили з початку виробничого сезону 12 цукрових заводів Черкащини. За прогнозами, очікується перевиконання встановленого Держрезервом України ліміту продукції в межах 30—40 тисяч тонн. Але збільшення кількості «білого золота» не вплине на його ціну.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Ревізори б'ють на сполох

Результати перевірки того, як зберігаються і використовуються майно і земельні ділянки, а також будівлі і споруди військових містечок Чернівецького та Кам'янець-Подільського гарнізонів, здивували не тільки працівників КРУ. Ревізори виявили два цілком та одне частково зруйновані містечка, вартість споруд яких — 1 млн. 344 тис. 500 грн. Виявлено 183 споруди, що не були на обліку. Тільки три з них оцінено майже у 2 млн. гривень. Як розповів начальник КРУ у Чернівецькій області Іван Дребот, із 30 військових містечок лише 18 передано квартирно-експлуатаційному відділу гарнізону. Крім того, занедбано близько 400 га землі. Це насамперед землі військового лісгоспу. Вони не були навіть оцінені. Матеріали про притягнення винних до адміністративної та кримінальної відповідальності передано військовій прокуратурі.

Сергій СУЛИМА.

■ ФОТОФАКТ

У Генеральному штабі Збройних Сил України під час робочої зустрічі заступника командувача збройних сил США в Європі генерала Вільяма Уорда *(на знімку ліворуч)* з начальником Генерального штабу — Головнокомандувачем ЗСУ генерал-полковником Сергієм Кириченком обговорювали питання розвитку двостороннього співробітництва між збройними силами двох держав.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Небувала економія

У Миколаєві створили газоперекачувальну установку, що заощаджує за одну годину 1500 кубометрів газу. Вчені й інженери з багатьох міст України вже завершили дослідно-промислову експлуатацію і міжвідомчі приймальні випробування цієї установки. За економічними і екологічними показниками вона, як заявляють творці, не має аналогів у світовій практиці. За словами ректора Національного університету кораблебудування, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора технічних наук професора Георгія Романовського, на базі газопаротурбінної установки КГПТУ-16К створено принципово нову енергетичну установку ГПУ-16К з такими масогабаритними показниками, що дають змогу використовувати її не тільки для транспортування газу, а й на електростанціях, в судах та інших об'єктах. Експлуатація однієї такої установки потужністю 16 МВт за годину і дає згадану економію 1500 кубометрів газу, чого досить для опалення протягом року однієї двокімнатної квартири.

Використання аналогічних установок в енергетиці дасть змогу значно зменшити капітальні витрати під час введення в дію нових потужностей чи заміни морально і фізично застарілого теплоенергетичного обладнання. Вартість одного кіловата потужності нової установки не буде перевищувати дві тисячі гривень, тоді як для атомних електростанцій цей показник становить близько десяти тисяч гривень. Додам лише, що авторський колектив нової установки, до складу якого ввійшли науковці, конструктори, технологи, будівельники, наладчики і експлуатаційники з Миколаєва, Києва, Харкова і Богуслава представлені на здобуття Державної премії України 2006 року в галузі науки і техніки.

Олена ІВАШКО.

■ СВІТ КОРОТКО

КИРГИЗСТАН

Проект нової конституції

Проект основного закону, що обмежує повноваження президента, підписала більшість від загального числа депутатів киргизького парламенту. Президент Курманбек Бакієв шокований. Він розцінив дії опозиційних депутатів, що прийняли альтернативний проект конституції як спробу узурпувати владу в республіці. Бакієв закликав народ зберігати спокій, а лідерів опозиції — до «негайного початку погоджувальних процедур» і вирішення конфлікту мирним шляхом.

ТАДЖИКИСТАН

Старий новий президент

На виборах президента Таджикистану, що відбулися напередодні, перемогу здобув діючий лідер цієї держави Емомалі Рахмонов. За нього як представника Народно-демократичної партії проголосували 76,4 відсотка виборців. Явка була майже рекордна — 91 відсоток. У трійку лідерів також увійшли ректор Таджицького транспортного інституту Олімджон Бобоєв від «Партії економічних реформ» і віце-президент Академії сільськогосподарських наук Таджикистану Амір Каракулов від Аграрної партії.

ІРАК

Захист подав апеляцію

Захист Саддама Хусейна подав учора апеляцію в зв'язку з рішенням Вищого іракського карного трибуналу, що у неділю виніс екс-президентові Іраку смертний вирок через повішення. Його обвинувачують у масовому знищенні шиїтів. Дата остаточного рішення комітету з апеляцій невідома, однак якщо він підтвердить вирок Вищого карного трибуналу, то це рішення вважатиметься остаточним. Тим часом експерти, в разі виконання вироку, прогнозують хвилю насильства, що може з новою силою вибухнути в країні.

США

Вашингтон іде під воду

В американському штаті Вашингтон через повінь оголошено надзвичайний стан. Крім дощу, в деяких районах піднявся сильний вітер. Негода прийшла сюди з повітряними потоками з боку Гавайських островів. Деякі ріки уже вийшли з берегів, попередження про повінь оголосили приблизно в 40 районах штату. Очікується, що сьогодні в більшості річок вода перевищить максимальний рівень. Унаслідок повені вже загинув один чоловік. Губернатор штату оголосив надзвичайну ситуацію у 18 округах і викликав на допомогу Національну гвардію.

СЕЛО
СЕРЕДА, 8 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 209 (3959)

Близько 20 млн. тонн цукрових буряків надійшло на заводи з початку сезону переробки

Аграрний фонд законтрактував у державний продовольчий резерв 158,5 тис. тонн зерна врожаю нинішнього року (план — 400 тис. тонн), трейдери для експорту — 7,8 млн. тонн

■ КОМЕНТАР

Скандал під градусом

Федеральна служба Росії з ветеринарного та фітосанітарного нагляду провела перевірки української виноробної продукції, що поставляється до РФ. Масштабні інспекції спричинені зафіксованими Роспоживнаглядом фактами реекспорту через Україну вироблених у Молдові спиртовмісних розчинів. Відомство вже призупинило дію дозволів на реалізацію на території Росії продукції заводу, що знаходиться в одному із сіл Одещини, розташованого в безпосередній близькості від україно-молдовського кордону. Про це йшлося на недавньому засіданні Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин.

Вино в Росію відправляють близько 40 компаній. Серед найбільших експортерів — Національне виробничо-аграрне об'єднання «Масандра», Інкерманський завод марочних вин, Одеський завод шампанських вин, ЗАТ «Одесавинпром», завод марочних вин і коньяків «Коктебель» та «Агропромислова фірма «Таврія». Звинувачення українських виробників у використанні дешевшої за український сортовий виноматеріал сировини з Молдови, можливо, небезпідставні. Адже за вісім місяців нинішнього року молдовських виноматеріалів до України завезено майже вдвічі більше, ніж на аналогічний період торік.

Вітчизняні винороби такі нападки відкидають. Мовляв, ми не використовуємо молдовську сировину, у нас власне виробництво. Хоча інцидент зафіксовано, тож підозра може падати на всіх українських виробників хмільного напою. Якщо будуть виявлені інші випадки, РФ може запровадити ембарго на ввезення винної продукції. Через одне-два підприємства Україна може втратити весь російський експорт. Це — чималий шмат: за І півріччя обсяг експорту виноградного вина в Росію становив 402,6 тисячі далл на понад 6,5 мільйона доларів. Мінагрополітики вирішило діяти на випередження — проінспектувати якість українського вина, щоб не допустити обмеження його поставок на ринок сусідньої держави.

Ситуацію під час експортного протистояння ускладнюють внутрішні суперечності між виробниками, а також проблеми, що виникли на окремих підприємствах через перерозподіл сфер впливу. Йдеться про Національне виробничо-аграрне об'єднання «Масандра», створене на базі Ялтинського заводу марочних вин. Основою унікального масандровського виноробства є власна сировинна база. Так, дев'ять радгоспів-заводів, утворених з 1921-го по 1961 рік, які входять до складу об'єднання, розкинулися на 180 км уздовж кримського Південнобережжя від Фороса до Судака. Задля розвитку виноградно-виноробної зони, збереження вітчизняних класичних технологій виробництва високоякісних марочних та колекційних вин, а також пропаганди українського виноробства в 1999 році виробничо-аграрному об'єднанню «Масандра» було надано статус Національного.

Щоб нині держава не втратила контроль над всесвітньо відомою перлиною, еталоном українського виноробства, народні депутати Василь Цушко, Леонід Грач і Василь Кисельов запропонували на законодавчому рівні зафіксувати структуру, повноваження й особливості правового режиму майнового комплексу. Відповідний законопроект парламентський Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин розглянув на своєму засіданні й рекомендує Верховній Раді прийняти його за основу. Пропонується, зокрема, законодавчо закріпити, що «Масандра» підпорядковується Кабінету Міністрів України. Управління її діяльністю виконує адміністративний апарат, очолюваний генеральним директором, що здійснює керівництво Головним підприємством — Ялтинським заводом марочних вин і НВАО «Масандра» в цілому. Гендиректор призначається на посаду і звільняється Кабінетом Міністрів. Відповідно до проекту, до складу НВАО входять: державні підприємства «Лівадія», «Гурзуф», «Таврида», «Алушта», «Малоріченське», «Морське», «Веселівське», «Судак» і державне виноробне підприємство «Привітне». Директори цих підприємств призначаються і звільняються гендиректором об'єднання. Підприємства не мають права без згоди з об'єднанням виходити з його складу, а також об'єднувати свою діяльність з іншими суб'єктами господарювання і приймати рішення про припинення своєї діяльності.

Документом також пропонується до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» внести доповнення: «Терміном на п'ять років підприємства НВАО «Масандра» звільняються від сплати податку на прибуток та відрахувань до загального фонду державного бюджету частини прибутку (доходу) за результатами фінансово-господарської діяльності за рік (квартал), які залишаються в повному обсязі у підприємств та спрямовуються на будівництво, реконструкцію, технічне переоснащення і модернізацію первинного та вторинного виноробства, посадку виноградників, а також закупку виноматеріалів для закладки на витримку».

Що стосується відчуження об'єктів майнового комплексу «Масандри», то землі під багаторічними насадженнями та рілля вилученню не підлягають, а списання насаджень здійснюється «з обов'язковим відновленням посадок». На нерухоме майно «Масандри» та її підприємств не може бути звернення по стягненню за претензіями кредиторів.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Кому як гривня дається

У багатьох поліських селах у сезон малолюдно на вулицях, бо чоловіки роз'їжджаються на заробітки, а в деяких — і жінки, які гнуть спини на бурякових плантаціях в інших регіонах. А ось у селі Карпилівка Рокитнівського району чоловіки тримаються дому і не женуться за довгими доларами чи рублями.

— Бо у себе вдома вони навчилися заробляти довгі гривні, — пояснили нам у райцентрі. — І взагалі, якщо з кимось і мати справу, то з карпилівцями: вони люди серйозні, ділові, вміють тримати слово. Головне у них — діло, а не язик. Тож першими переймають усе нове.

По дорозі до Карпилівки напросився до нас, щоб підвезли, хлопчина з райцентру. Сказав, що працює у селі, будує для одного карпилівця паркан. Згодом, походивши по селу, ми побачили свого попутника на тій будові. Паркан з кам'яним підмурівком і кованими решітками будувала ціла бригада з райцентру. Таких розкішних парканів у селі, мабуть, більше, ніж у райцентрі. Ще одну бригаду з Рокитного побачили біля двоповерхового новозбудованого особняка з двома антенами-тарілками під дахом. Заробітчани обшивали дім пластиковою вагонкою.

— А що це ви з райцентру наймаєтесь у село? — цікавимось.

— Бо село багате і будується багато.

— Чому воно таке багате?

— Так ліс же, — лаконічно відповідають заробітчани.

— Справді, наші люди живуть переважно з лісу, — розповів Карпилівський сільський голова Віктор Бричка. — Ягоди, гриби, ну і, ніде правди діти, крадіжки лісу. У селі нині вісім пилорам працюють за ліцензіями, а п'ять — без ліцензій.

Сільський голова розповів, що ягідні жнива влада постійно контролювала. Люди брали у сільраді лісові квитки на збирання чорниць. Мало хто брав їх на півтонни чи тонну, а переважно на дві—п'ять тонн. Йшли у ліс цілими сім'ями. І за ціни в 18,5 гривні за кілограм чорниць особливо вправні ягідники здавали їх на 300—400 гривень у день. Відповідно до звітів карпилівці зібрали 275 тонн ягід. Астрономічна, на наш погляд, цифра, проте не зовсім достовірна, вважає секретар сільської ради Людмила Бричка — однофамільниця сільського голови (у Карпилівці півсела Бричок), насправді зібрали набагато більше, ніж пройшло за офіційним обліком.

Село посилено попрацювало і на інших ягідних жнивах — збирали журавлину на болотах. Пенсіонерку Надію Пилипівну Кульпач, яка у журавлинові жнива спини не розгинала на болотах, зустріли на сільській вулиці **(на знімку)**. Жінка везла велосипедом два короби журавлини на приймальний пункт. До бабусі у компанію нав'язався і внук Петя. Знає, що як здасть баба журавлину, то і йому щось перепаде. Петя зазвичай цукерки не просить, а солідно каже: «Дай десяточку».

Десяточки ті даються його бабусі нелегко. Журавлина — не чорниці. Коштує набагато дешевше — по 4,5 гривні за кілограм. Та й збирати важче. Надія Пилипівна розповіла, що й на болото по журавлину, і на сухі чорничні ягідники мусили взувати гумові чоботи, бо дуже вже багато плазунів розвелось. А може, це просто людей багато ходили в ліс та дратували гадів? Внучку Надії Пилипівни торік гадюка вкусила за руку. Добре, що сім'я була в лісі з конем — дівчинку швидко відвезли до лікарні.

Але ніде правди діти: є у Карпилівці люди, яким гривні даються легше, бо промишляють лісокрадством. Молодий лісничий Карпилівського лісництва Валентин Прокопчук розповів, що в цьому році працівники лісництва вже склали 63 протоколи про лісопорушення. Передано три кримінальні справи. Цих справ могло б бути й більше, але, щоб справу відкрити, треба, щоб лісокрад завдав лісовому господарству збитків як мінімум на 17 тисяч гривень. Якщо збитки менші, то й криміналу нема.

— Зрізав один з карпилівських Бричок 14 сосен невеличкого діаметра, зловили його на крадіжці: оцінили збитки в 1387 гривень 20 копійок. І присудили за це штраф аж ... 85 гривень. Якщо платити такий штраф, то можна хоч і кожну ніч ліс різати, — бідкається лісова охорона.

— А цей же чоловік, попавшись із краденим, не віддав його добровільно. Коли лісники викликали до його двору автомобіль, щоб перевантажити з воза крадену деревину, він пішов на них у наступ з вилами. А то схопив каструлю із окропом і кричав: «Очі повипалюю». Обстоював украдене, як своє власне. І хіба це раз буває? На одній з підпільних пилорам у Карпилівці побачила лісова охорона незаконно зрізане дерево. Заїхали працівники лісництва на пилораму, а її власник сам захиста, а виставив на захист краденого лісу свого старого глухонімого батька. І той іде у наступ на людей з вилами та сокирою. Приїхав лісовоз, щоб забрати ліс, а дід почав тією сокирою колеса рубати. Куди подітися, відступили, розповідає карпилівський лісничий.

Отак непросто дається боротьба з лісокрадством, яке, проте, поволі відступає. Ще донедавна було у Карпилівці 29 пилорам, а нині їх залишилось 13. Одинадцятого жовтня знову було прийнято ухвалу Господарського суду про демонтаж двох пилорам.

Валентин Прокопчук рук не опускає, він сповнений оптимізму і переконаний, що можна з лісокрадством покінчити. Робота ця, звичайно, непроста. 9 тисяч 348 гектарів лісу пильнує невеликий колектив лісництва з 35 чоловік, причому тільки половина з них безпосередньо причетна до справи охорони лісу — лісничий, його помічник, старші майстри і відповідальні за чотирнадцять обходів десять майстрів лісу і чотири лісники. Чергують вони у лісництві цілодобово.

Голова Рокитнівської районної ради Володимир Близнюк розповів, що стурбована масовим знищенням лісу і районна влада: депутати райради ставлять питання про те, щоб у районі взагалі припинити промислові розробки лісу, які загрожують порушити природно-екологічний баланс.

Мабуть, у цьому є сенс. Рокитнівський район — один з найбагатолюдніших. Тут наймолодше населення, бо більше людей народжується, ніж помирає. Скажімо, у тій самій Карпилівці живуть 2750 людей. Померло тут цього року 26 мешканців, а народилося 57. У школі дітей прибуває: торік було два перші класи, цьогоріч — уже три. І в дитсадку не вистачає місць. У Карпилівці вже проблематично взяти ділянку під забудову — стільки народу будується. А головне, що молодь свого села тримається. То чи будуть люди триматися рідних місць, коли вирубають навколишні ліси? Хто захоче жити серед пустелі на цих бідних поліських землях, де гарно ростуть лише сосни?

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Людмили МОШНЯГИ.

БЕЗ ПЕНСІЇ

■ СИТУАЦІЯ

Майже в п'ять разів зменшилася кількість працюючих у сільгосппідприємствах Вінниччини впродовж останніх десяти років. Якщо у 1995 році в господарствах працювало 245 тисяч людей, то нині, за статистикою, їх менш як 50 тисяч. Лише за два останні роки рівень безробіття знову зріс ще на дев'ять відсотків.

Втім, це аж ніяк не означає, що люди у селах сидять склавши руки. Вони працюють, і працюють каторжно. Без свят і вихідних доглядають худобу (приблизно 200 тисяч вінничан утримують корів і постачають на переробні підприємства 70 відсотків молока); на своїх земельних паях вирощують 99 відсотків картоплі, понад 50 відсотків овочів.

Незважаючи на це, такий вид діяльності ніким не обліковується. А отже, їм не нараховується трудовий стаж. Перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації наголошує на тому, що по досягненні пенсійного віку такі селяни можуть залишитися без пенсії. Адже праця на своїй земельній ділянці не зараховується у трудовий стаж, мінімальний розмір якого становить 25 років. Тому вінничани ініціюватимуть питання про внесення змін до пенсійного законодавства з тим, щоб підставою для нарахування трудового стажу слугувало не лише місце роботи, а й документи про вирощену та реалізовану протягом року сільськогосподарську продукцію.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Делікатесні «п'ятачки» витісняють «стегенця Буша»

■ ПЕРСПЕКТИВА

Якось у приміському поїзді почув невеселу розмову про селянське життя. Тему «підкинули» руїни тваринницької ферми, які виднілися з хащів бур'янів.

— Посміялися самі з себе, — констатував немолодий чоловік, котрий їхав у село на гостини. — Оце недавно відвозив я з вокзалу своїх канадських родичів і, знаєте, що вони сказали, побачивши таку картину? «Вас що, як Сараєво бомбили?»

Гірко чути такі слова, але це правда. Наче люті вороги пройшлися ми по рідній землі, нищачи те, що створювалося десятиліттями. Розібрали по цеглині свої майнові паї, не думаючи, що дітям доведеться відбудовувати зруйноване. Тільки коли настануть ті кращі часи? Ось і в Запоріжжі слідом за двома молокозаводами закрився м'ясокомбінат. А навіщо він, якщо живності, наче кіт наплакав — хіба що на «дядьківських» садибах подекуди тримають корівчину чи кабанчика. То тільки в анекдотах сало українське, а насправді воно вже давно польське...

Тож коли зателефонував голова Василівської райдержадміністрації Василь Варецький і запросив узяти участь у презентації програми відродження тваринництва, м'яко кажучи, засумнівався. Хіба нині таке можливе, щоб за рік свинарська галузь району приросла на 12 тисяч голів? З'ясувалося, проект цілком реальний, бо взялася за цю справу шанована в області людина — директор ТОВ «Агропромислова компанія» Валентина Попова. Це вона викупила з податкової застави хоча й пограбовані, але дивом уцілілі приміщення найбільшого в регіоні нетельного комплексу колишнього колгоспу імені Ватутіна. А що можна зробити навіть з розвалля, наочно продемонструвала в сусідньому Михайлівському районі.

Валентина Михайлівна показала сяючу чистотою і майже «непахучу» свиноферму, точніше, цех-маточник. А це — приміщення, збудовані в сімдесяті роки минулого століття, коли не дуже дбали про виробничу естетику, а про санітарію й поготів. Головне, щоб росло м'ясо, однак якою воно ціною давалося, ніхто не думав. У Попової — усе навпаки: спочатку калькулятор і промислова технологія, а все решта — те, що має її забезпечити. І, звичайно, на першому плані — люди. Добір кадрів, від яких залежить усе, а найперше — імідж агропромислового холдингу та продовольча самодостатність регіону, тут дуже ретельний. Колективи цехів здебільшого молодіжні, причому працювати свинарками не соромляться навіть люди з вищою освітою. До цього, як кажуть, зобов'язує зарплата — щомісяця отримувати в сільській глибинці «на руки» 1200 гривень мріє кожен. Та й робота, незважаючи на специфіку, досить престижна — виробничі процеси автоматизовані, скрізь — комп'ютери, на комплекс і додому підвозять мікроавтобусом, безплатні обіди, пільгові путівки на базу відпочинку і в дитячі оздоровчі табори. А молодих спеціалістів забезпечують житлом.

Директор ТОВ «Агропромислова компанія» Валентина ПОПОВА.

«Агропромислова компанія» — солідна фірма. До її складу входять Мелітопольський м'ясокомбінат, чия продукція славиться на всю Україну, ТОВ «Торговий дім «Вакула», автотранспортне підприємство та десять тваринницьких комплексів у семи районах Запорізької області, котрі є фінансовими донорами для бюджетів кожної території. Щоб не залежати від кон'юнктури на зерновому ринку, тут вирощують збіжжя самотужки і переробляють його на двох потужних комбікормових заводах. Самі виготовляють і премікси, тобто кормові добавки для кожної вікової групи поросят та підсвинків, бо дорослих свиней, за винятком маточного поголів'я, як таких тут не тримають. Навіть у дбайливої господині на те, щоб вигодувати кабанчика, минає не менш як рік, але індустріальна технологія здатна творити дива — за півроку виростає такий собі 120-кілограмовий «п'ятачок». М'ясо делікатесне, якщо взяти до уваги те, що на п'яти племзаводах здійснюють міжпородне схрещування лише свиней м'ясних порід — великої англійської білої, ландраса та дюрка.

— Свинарство — це така галузь, за яку треба або братися всерйоз, або зовсім не братися, — ділиться Валентина Михайлівна. — Лише на оновлення маточного поголів'я ми щороку витрачаємо понад 600 тисяч гривень, закуповуючи його у Великій Британії, США та Данії. Технологічне обладнання — теж імпортне, інакше за такої дорожнечі енергоносіїв виробництво стане збитковим. А ми не просто виживаємо, а вкладаємо мільйонні прибутки в розширення потужностей. Так, реконструкція нетельного комплексу у Василівському районі нам коштуватиме 9 мільйонів гривень. Восени наступного року плануємо вийти на проектні параметри. До цього зобов'язує імідж фірми. Нині щомісяця продаємо 560 тонн першокласної свинини плюс 500—600 голів породистих свиней, і не лише місцевим фермерам, а й у сусідні області. Хочемо мати вдвічі більші обсяги реалізації і, повірте, так і буде. За всієї багатоукладності нашого нинішнього аграрного сектору майбутнє — за великими товарними виробництвами, здатними застосовувати індустріальні технології.

Такий самий грунтовний підхід — і до відродження птахівництва, галузі, яку в області «убили» давно і безнадійно. Тримають «для забави» гусей і більш як 100 тисяч бройлерів. Тож «стегенця Буша», котрі приїлися запоріжцям гірше мила, поступово витісняються з прилавків не лише супермаркетів, а й продовольчих крамничок. Але й щодо цього у В. Попової амбітні плани: викупити в Оріхівському районі мертві корпуси колись відомої на весь Союз Нестерянської птахофабрики й організувати великомасштабне виробництво курятини. Щороку в інкубаторі тут виводитимуть понад мільйон м'ясних курчат, частину з яких продаватимуть селянам. Конкуренції не бояться: буде людям на що жити — житиме й село, яке дає кадри агропромисловій компанії. Можливо, надто прагматичний підхід, але високих слів люди вже наслухалися і ситі ними по горло... Тож вірять вони тепер тим, хто не задуріє пустопорожніми гаслами, а вміло і наполегливо відроджує бездарно загублену славу українського села.

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.
Фото автора.

Мешканець Чернігова придбав 15 корів...

■ ШКОЛА ВИЖИВАННЯ

Віталій Кулінич живе у Чернігові й має 15... корів. Ні, не в обласному центрі. На роботу він їздить приміською електричкою у село Вершинову Муравейку, де у нього на батьківському обійсті й створена невеличка «ферма».

Чоловік після закінчення КПІ не зміг знайти собі роботу за фахом інженера. Був тренером зі східних єдиноборств. Працював у Києві. А потім перебрався до дешевшого Чернігова. Та й тут дружину і дочку серйозною зарплатою не потішиш.

Ось і порахував, що вигідніше розвивати бізнес у селі.

— Я купив у Виблях три породисті телички, — розповідає, — та вдома ще дві корови було. З цього і почав.

Торік у В. Кулінича було 11 корів, а нині вже 15. Попри труднощі, низькі ціни на молоко, чоловік не прогадав: у 2003 році продав 32 тонни молока, у 2005-му — 43 тонни. Цього року вийде більше. Щоправда, і затрати зростають. Віталій підраховує:

— На корову треба дві тонни сіна. Техніки я не маю, а тому купую його по 300 гривень за тонну. Затим — ветеринарне обслуговування, борошно. Отже, десь разом на рік у корову треба вкласти до тисячі гривень, аби вона давала 5000 і більше літрів молока.

Ще він платить сусідці за допомогу в доїнні корів. Отож затрати справді поки що великі. Особливо при знеціненні молока (60 копійок за літр. — **Авт**.). І все-таки, попри це, і сіна свого (материн пай шість гектарів!), і зерна з допомогою родичів трохи має, і телят вирощує, а тому й заробітки не такі вже у нього й кепські.

Директор селянського фермерського господарства «Урожай» Володимир ЛИТВИНЕНКО на пасовищі.

Принаймні вони набагато вищі, ніж у фермера Володимира Литвиненка, який після банкрутства СТОВ «Лан» взяв у 2004 році в оренду 110 гектарів орної землі, корівник з 25 коровами, двома тракторами та комбайном. Чоловік фактично наважився призупинити розкрадання майна після розвалу сільгосппідприємства. Не візьмись він за діло, сьогодні тваринницькі приміщення уже були б розібрані до цеглинки, а податкова, пенсійний фонд продали б за безцінь залишки техніки за зобов'язаннями банкрута. Певні успіхи у нього є. У стаді вже має 54 корів, телят. Має своє сіно, зерно. Однак і витрати пристойні. Треба щомісяця платити зарплату двом дояркам, трьом телятникам. Плюс механізатори на сезон. Плюс солярка, запчастини. А гроші лише за молоко. Його здає лише 3700 літрів на місяць.

Хоч як крути, багато не виходить. Лише на виживання.

— Однак я працюю на перспективу, — каже директор селянського фермерського господарства «Урожай» Володимир Литвиненко. — Планую мати 200 корів. Буде більше молока, будуть і вищі заробітки.

Віталій КУЛІНИЧ.

Одне слово, у Вершиновій Муравейці намітилися дві тенденції. Як повідомила сільський голова Людмила Ревко, ще у травні сільчани тримали 171 корову, а у вересні 150.

— За такі мізерні гроші люди не хочуть тримати худобу, — сказала. — Але, попри такі реалії, є ще по-справжньому сільські відчайдухи, які, незважаючи на трудноші, сподіваються на кращі часи і пристойніші заробітки. Можливо, за ними перспектива у відродженні села?

Сергій ПАВЛЕНКО.
с. Вершинова Муравейка Куликівського району Чернігівської області.
Фото автора.

■ РЕАЛІЇ

Зерновий «Титаник»: шлях в нікуди

(Початок на 1-й стор.).

Незалежно від того, як буде розв'язано експортний вузол, зрозуміло одне: навіть якщо Україна збере 100 мільйонів тонн зерна, вона не стане лідером на світовому ринку хлібних культур. Тому що в збільшенні обсягів вивезеного за кордон зацікавлений тільки один продавець, а не весь ланцюжок від селянина до танкера-зерновоза. А за спиною компаній не стоїть держава. Сьогодні, коли від участі у світовій торгівлі українським зерном прибуток отримує вузька група трейдерів і обслуговуючих їхні інтереси чиновників, навряд чи стане держава так відстоювати їхні інтереси, як це роблять інші великі зернові країни. Адже не будуть сільгоспвиробники звертатися до рідних уряду, Президента з проханням захистити право зернових олігархів заробляти ще більше. Тому видається розумним створення таких механізмів, які засновані на вигоді всіх — селян, елеваторників, держави. Треба ділитися! Звичайно, не в кабінетах аграрних чиновників. А зробити так, щоб і люди, котрі вирощують хліб, не залишалися за бортом — бачили для себе вигоду від його експорту.

Галина КВІТКА.

Буряки можуть стати «озимими»

Надто стрімкий перехід від осені до зими виявився несподіваним і для буряківників. Понад 2 тисячі гектарів незібраних солодких коренів опинилися під снігом на Полтавщині. Якщо врахувати середню врожайність (278 ц/га) та ціну на цукрові буряки, то можна підсумувати, що в землі залишилося ще більш як 10 мільйонів гривень. Найскладніша ситуація в Лубенському, Хорольському та Карлівському районах, де найбільше незібраних площ.

Якою буде доля коренів, що опинилися під снігом, сказати наразі важко. Чи вдасться їх врятувати? Відповідь на це запитання може дати лише погода в найближчі дні.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

■ НАМІРИ

Меле прибутки

Новий млин запустили на Урожайненському комбінаті хлібопродуктів Красногвардійського району Криму. Його добова потужність 150 тонн борошна. Він повністю комп'ютеризований. Підприємці, які його спорудили, сподіваються, що витрати окупляться за три роки. І району вигода: якщо Урожайненський хлібокомбінат досі давав у бюджет до мільйона податків, то з пуском нового млина ці відрахування збільшаться принаймні на третину.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

КИЇВ

СЕРЕДА, 8 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 209 (3959)

Влада Київської області має намір побудувати під Києвом Діснейленд площею 100 гектарів («Деловая столица»)

Опитування громадського об'єднання «Київська Русь» показало, що 85,9 відсотка киян бажають відставки міського голови Леоніда Черновецького («Корреспондент»)

Шулерська «Фора»

Магазин, де обдурюють майже на кожній покупці

Грати в карти з шулерами — заздалегідь програти. Але в змаганні з продавцями магазину «Фора», що на Петра Запорожця, 21, шахраї відпочивають: така фора, тобто, як обдурюють тут, їм і не снилася...

...Донедавна я була постійним покупцем магазину «Фора», що на бульварі Верховної Ради, 17, бо він поблизу мого будинку. Тут часом купувала дріб'язок. Доводилося, бо магазин нагадує неохайну забігайлівку: тіснота, одноковий асортимент товарів, завали ящиків з продуктами просто долі, постійно замкнені холодильники з напоями та черги до кас, які рідко коли працюють усі, хамовитий персонал...

Одного разу хотіла купити півпалки «Московської». «Продаємо цілими!», — «відрізала» продавець. З'ясувалося, й інші делікатеси тут не купиш стільки, скільки потрібно, бо їх заздалегідь фасують у вакуумні упаковки, звісно, не по 200 грамів. Продавець пояснила, що відрізувати від таких шматків заборонила начальниця.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Керуюча магазином Оксана Грищенко на запитання, чому, відповіла мало не звинуваченням, начебто я хотіла купити лише 100 грамів ковбаси (!). І розгнівалася: а хто купить решту? Я не здавалася і вимагала пояснень. Коли коротко, то воно було: якщо від ковбаси чи шинки відрізати потрібний покупцеві шматок, то те, що залишиться: а) втратить товарний вигляд; б) усохне; в) решту не куплять; г) магазин зазнає збитків. Утім, пані Грищенко твердила, що не забороняла продавати харчі так, як вимагають покупці, це вигадали самі продавці...

Оскільки відповідь не задовольнила, то спробувала одержати її в головному управлінні із захисту прав споживачів КМДА. А також, разом з кореспондентом "Голосу України", з'ясувати, за якими правилами тут торгують? Заступник начальника управління Сергій Дроботун пояснив, що магазин недавно перевіряли, виявивши низку порушень. І запропонував побувати в ще одному із 37 магазинів мережі «Фора» — на вулиці Петра Запорожця, 21.

Ці два магазини — що два близнюки: така само тіснява й неохайність, такі само нечемні працівники. Й не тільки це. Допускала, що торгівці, буває, обдурюють покупців. Але нахабність, з якою це роблять у «Форі», перевершила уявлення. До речі, тут нам теж не відрізали шматок ні від палки сирокопченої ковбаси, ні від грудинки у вакуумній упаковці: «У нас цього не роблять». Чому? Товарознавець Лариса Гладун навела такі само аргументи, як її колега з іншої «Фори». Натомість керуюча магазином Олена Позняк запевняла, що заборони не було, посилаючись на «самодіяльність» продавців, і навіть обіцяла їх за це покарати...

Чимало покупців і не здогадуються, що магазин, приміром, не має права реалізовувати ковбасні вироби, не знявши з них вірьовки та металеві заклепки. А також поряд з вагою від виробника вказувати іншу, до якої додана вага упаковки, та беручи за неї плату з покупця. Все це побачили у «Форі». Здійснивши контрольну закупку, виявили, що нас обрахували: на 418 г окосту «Петрівського» — на 16 коп., на 508 г ковбаси «Віденської» — на 1 грн. 97 коп., на 396 г «Мелітопольської» — на 36 коп., пікантній пастромі — на 8 коп, сервелаті «Фінському» — на 29 коп. З'ясувалося, «Фора» обдурила майже на кожній покупці...

Фахівці встановили й інші порушення: у продажу були харчові продукти, термін вживання яких вичерпався, а на деяких з них етикетки наклеєні так, що не видно дати виготовлення. Саме тому вони зняли з продажу майже 24 кілограми уже слизлої курятини, а також кілька кілограмів сала та плавленого сиру. Поверхня кількох найменувань ковбас, як записано в актах перевірки, «слизла», а також вкрита «білою сторонньою речовиною», в продажу було вершкове масло зі штафом на поверхні, який, за правилами, потрібно зачищувати. Це далеко не повний перелік. Фахівці управління із захисту прав споживачів виявили, що у «Форі» порушено низку пунктів правил торговельного обслуговування населення. Але встановлення засобів покарання не є їх компетенцією. Не може цього робити й управління торгівлі КМДА: у державній власності нині немає жодного підприємства торгівлі.

Тож приватні підприємці можуть робити все, що їм заманеться? А ще недавно навіть частки цих порушень було б досить, щоб таких торгівців ніколи й близько не підпускали до прилавка, бо вони мають цілком конкретну назву: обман покупців і шахрайство. А коли точніше, то керуюча магазином Олена Позняк з «командою» — банальні злодії. Якщо так, то чому почуваються спокійно? Впевнені, що закони для них не писані?

Заступник директора мережі магазинів «Фора» Світлана Пушенко пояснила, що цей випадок — виняток, в інших підприємствах торгівлі працівники чесні. За її словами, на керуючу Олену Позняк буде накладено штраф — «половина посадового окладу — 500 грн.». Заступник директора насправді вірить, що таке покарання зупинить шахраїв і крадіїв?

Що тут скажеш? Закликати ніколи не купувати у «Форі»? А в інших магазинах, придбавши шматок м'яса, ковбаси, сиру, інших харчових продуктів, мчати до контрольних ваг? Також носити з собою калькулятор, уважно придивлятися до терміну придатності, а в разі порушень не лінуватися вимагати книгу скарг і побажань. Не здатні на таке життя-боротьбу? Будете обдурені!

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ **КОМЕНТАР**

Ліцензій не позбавлялись...

Редакція попросила фахівців головного управління з питань захисту прав споживачів КМДА відповісти на порушені в матеріалі «Шулерська «Фора» питання. І одержала відповідь на чотирьох сторінках густо надрукованого тексту. Оскільки подати його повністю немає можливості й він викликає більше запитань, ніж ми одержали на них відповідей, спробуємо поміркувати над ним.

Управління повідомило, що систематично здійснює контроль за дотриманням законодавства суб'єктами всіх форм власності. Серед тих, хто найчастіше порушує права споживачів, — мережа магазинів «Сільпо» та «Фора». Результати перевірок показали, що порушення в них не тільки такі само, як у «Форі» на вулиці Петра Запорожця, їх ще більше: шахрайство, обважування, обрахування покупців, реалізація непридатних для споживання товарів. Словом, те саме, в чому переконався кореспондент газети, тільки навіть не в квадраті, а в кубі.

Як покарано винних? Управління з питань захисту прав споживачів, з'ясовується, за кожним фактом порушення надає приписи про їх усунення керівникам цих магазинів, а також надсилає листи до райдержадміністрацій, санітарно-епідеміологічних станцій та інших органів з вимогою їх усунути. Скажімо, керуючу «Фори» на бульварі Верховної Ради, 17, за низку порушень у квітні оштрафовано на... 117 гривень. Що не завадило їй зробити це ще не один раз, що засвідчила перевірка в серпні і в чому переконався кореспондент «Голосу України» недавно.

Так само і в інших магазинах, які після перевірок знову порушували правила торгівлі, тобто шахраювали, обдурювали нас з вами. Чому торгівці не бояться покарання? Може, воно таке, що не забороняє їм красти й обдурювати? І що про це передбачає Закон України "Про захист прав споживачів"?

Приміром, у разі відмови покупцеві продати йому саме той товар і саме такої ваги, яких він бажає? З порушника можуть стягнути штраф "у десятикратному розмірі вартості продукції, виходячи з цін, що діяли на час її придбання, але не менше двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян". За реалізацію продукції, яка не відповідає вимогам нормативних документів, — у розмірі 50 відсотків вартості одержаної для реалізації партії товару. В разі реалізації товарів, що підлягають обов'язковій сертифікації в Україні, а в магазині немає сертифіката відповідності, — у розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. А якщо магазин реалізовує продукцію з простроченим терміном придатності, то з нього стягується штраф — 200 відсотків вартості залишку одержаної партії товару, але не менш як п'ять неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Обважування, обрахування, перевищення встановлених цін і тарифів тягне за собою накладення штрафу в розмірі від двох до п'яти неоподатковуваних мінімумів. І т. д., і т. п.

Отож зрозуміло, чому всі підприємства торгівлі, навіть ті, які грубо порушили і правила, і закон, живуть і процвітають? Чому б ні, адже крадуть багато, а штраф смішний — з неоподатковуваного мінімуму наших смішних доходів. І насамкінець: жодне підприємство — порушник правил торгівлі цього року не позбавлялося ліцензії на право торгувати...

Пенсія надійде вчасно

Наші читачі-пенсіонери занепокоєні зміною дати виплати пенсій. У листах до редакції і телефоном вони запитують: "Якої категорії пенсіонерів це стосується і чим спричинене?". Редакція попросила відповісти на ці запитання начальника головного управління Пенсійного фонду України в Києві Надію ВЕРНИГОРУ.

— Надіє Федорівно, чим зумовлені зміни?

— Тим, що грошей у касу надходить менше, ніж їх треба виплатити пенсіонерам. Поясню. Обов'язковою умовою призначення і перерахунку пенсій є сплата внесків до Пенсійного фонду України, необхідний трудовий стаж і отримання зарплатні, що відображається у системі персоніфікованого обліку даних про застрахованих осіб. Це, а також прийняття відповідних нормативних документів, давало змогу здійснювати перерахунки пенсій, які зросли. Але й спричинило невідповідність сум надходження коштів від платників в окремі дні місяця до потреби фінансування пенсій, що змусило змінити дати виплат. Така ситуація не лише в столиці, а й в інших регіонах країни.

— Давно ми в такому «мінусі»?

— Ми не в «мінусі». Гроші є, але вони не надходять саме на те число, на яке виплати призначені. А непсіонери хочуть отримувати їх вчасно. З минулого року в Києві, приміром, внески до Пенсійного фонду України сплачує 181,2 тис. страхувальників, із них 77,5 тис. юридичних осіб, які зобов'язані сплачувати їх за відповідний базовий звітний період не пізніш як через 20 календарних днів з дня його закінчення. Пенсійний фонд України та КМДА цю роботу здійснюватимуть поетапно — з тим, щоб закінчити її до 1 січня 2007 року.

— Тож зміни матимуть стосунок тільки для працюючих пенсіонерів?

— Так, дати виплат пенсій будуть змінені тільки для тих, хто працює, адже вони одержують зарплатню. Нагадаю: пенсія виплачується щомісяця, не пізніше 25 числа. Тож такі зміни в жодному разі не спричинили погіршення ситуації з пенсійним забезпеченням. Але, однак, ми сподіваємося на розуміння пенсіонерів.

Лічильник газу? Немає проблеми!

У минулому випуску сторінки «Київ» («Голос України», 25.10.06) ми писали про проблеми зі встановленням у квартирах лічильників газу. Наші читачі повідомляли, що «Київгаз» з невідомих причин навіть зупинив приймання замовлень на це від громадян. Редакція з'ясувала, що це сталося через брак монтажних бригад, але підприємство пообіцяло розв'язати питання найближчим часом.

Як повідомив заступник голови правління «Київгазу» **Євген Шевчук**, замовлення на встановлення лічильників газу підприємство нині приймає за 30 днів, для чого збільшено кількість монтажних бригад. Термін не нагадує замовлення «сьогодні на сьогодні», але й воно саме — не предмет першої потреби. Тим паче що впродовж наступного року вартість газу для населення начебто не планують підвищити. Тож кияни можуть встановити лічильники без поспіху та ажіотажу. Але надовго відкладати не варто, щоб колись знову не робити це в екстремальному браку часу. Та й лічильник істотно заощадить сімейний бюджет.

Щоб замовити встановлення лічильника газу, не треба навіть виходити з дому. Це можна зробити за телефонами: 408-22-06 (філії «Київгазу»«Спецгазбудмонтаж» та аварійно-відновлювальних робіт) і 525-06-37.

■ **ЦИФРА**

600

років. Саме такий вік, за твердженням експертів, одного з дубів, що ростуть у столиці. Обвід його стовбура — шість метрів, а висота — 30. Дерево не один раз намагалися спиляти, але рятували тутешні мешканці, котрі переконані: дуб додає людям енергії. Історія навіть зберегла ім'я людини, яка його посадила: лісівник Клістер. Досі стоїть і його будинок, а гірка, що поруч, називається Клістерово.

Тим часом вікові дерева в Києві лікують. Фахівці переконані, що цементні пломби подовжать їхнє життя принаймні на 200—300 років. У столиці таких дерев близько 50. Проте екологи бідкаються: чимало вікових дерев гине не через старість, а через байдужість людей.

Вантаж особливого призначення

Цими днями з порту Іллічівськ узяв курс до берегів Південної Америки зарубіжний контейнеровоз «Флоренс». На його борту — вантаж особливого призначення: елементи великої 200-кубометрової місткості — паливного бака загальною вагою 30 тонн для антарктичної станції «Академік Вернадський».

Фото Володимира БОЧКАРЬОВА.

Ще в 1996 році під час передавання Україні станції «Фарадей» Британська антарктична служба (БАС) наголошувала на неодмінній заміні двох паливних баків. За десять минулих років використання міцність і надійність їх зменшилися. Міжнародні спостерігачі вже тричі зауважували на зволіканні із заміною баків, що є порушенням спільної українобританської угоди.

У 1998 році на станції було споруджено стрічковий фундамент для майбутнього бака, який весь цей час зимівники оберігають від руйнації. Але виготовити бак, що замінив би ті два старі, ніхто не взявся. Не мала підтримки оригінальна цілісна конструкція місткості, запропонована фахівцями Інституту імені Є. Патона, — для її доставки потрібне було спеціальне судно.

Після проведення Національним антарктичним центром міжнародного тендера англійці за весь комплекс робіт з виготовлення й доставки бака запросили надто велику суму. Аргентинці бралися лише за виготовлення ємності без доставки.

Зрештою, за розробку технічної документації взялися конструктори виробничого об'єднання «Укрстальконструкція» та ВАТ «Інститут транспорту нафти». А втілити ідею в металі — виготовити елементи бака в баці, немовби в захисній «сорочці» з повітряним прошарком, зобов'язалися умільці кіровоградського заводу технологічного обладнання.

Конструкція бака складається з майже 400 деталей, які на станції зварювальні шви кількакілометрової довжини з'єднають у цілісну ємність. Разом з фрагментами бака в Антарктиду доставлять спеціальну лебідку і автономний зварювальний апарат з двома постами, 600 кілограмів електродів вінницької фірми «Моноліт». Оскільки велика кількість дизельного пального сильно тиснутиме на стінки внутрішнього бака (а він має служити полярникам щонайменше півстоліття), зварювальні шви мають бути найвищого гатунку.

До речі, обробка поверхні баків піскоструменем і зовнішнє антикорозійне фарбування таке, як і корпусів морських суден, внутрішнє антистатичне покриття було зроблено на одному з підприємств Дніпропетровська.

Усі монтажно-зварювальні операції на станції у стислі терміни виконають десять висококласних кіровоградських фахівців на чолі з головним інженером заводу Олександром Коваленком. Адже в умовах Антарктиди будь-які будівельні роботи можна виконати лише протягом короткого літа, під час заміни команди зимівників та проведення сезонних наукових досліджень — у грудні і до початку березня.

Велику підготовчу й організаційну роботу з виготовлення бака і підготовки експедиції з його доставки до пункту призначення провели заступник директора Національного антарктичного наукового центру Сергій Кремньов та завідувач експериментально-технологічної групи центру Анатолій Главацький.

Як зазначив у день відправлення судна до Південної Америки директор НАНЦ Валерій Литвинов, встановлення екологічно безпечної паливної ємності на станції «Академік Вернадський» відкриє нову сторінку її життя. Цим актом українські дослідники Антарктиди повернуть британським колегам останній борг, зміцнять добрі стосунки з ними, стануть повноправними господарями їхньої станції. І доведуть, що Україна — справді антарктична держава, яка не лише вивчає шостий континент, а й піклується про його екологічну безпеку.

Контейнеровоз «Флоренс» з новим паливним баком за півтора місяці подолає простори Чорного і Середземного морів, Антлантичний і Тихий океани, дістанеться чилійського порту Сан-Антоніо. Далі по суходолу контейнери на трейлерах датської компанії «Маєрськ» відвезуть до порту Пунта Аренас у Магеллановій протоці. А звідти чилійський військовий корабель цей вантаж особливого призначення доставить до острова Галіндез архіпелагу Арджентайл Айлендс, де розташована українська антарктична станція «Академік Вернадський». На початку грудня разом з елементами бака на острів Галіндез привезуть і телескопічний пневматичний підйомний кран з Австрії, з допомогою якого монтуватимуть бак, а потім кран залишать на станції і використовуватимуть для виконання розвантажувальних операцій з пально-мастильними та будівельними матеріалами, науковим обладнанням, продовольством тощо.

Національному антарктичному науковому центру вдалося розв'язати всі складні питання фінансування, організації, виготовлення й доставки стратегічного для вітчизняної науки паливного бака. Та залишається нерозв'язаною не менш складна проблема розрахунків за монтаж і випробування конструкції на станції, на що також потрібні значні кошти. Може, знайдуться спонсори, які підтримають НАНЦ і вітчизняну антарктичну науку?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На Запоріжжі ліквідовували несправжню аварію

Запорізька область. На Запорізькій АЕС пройшли комплексні навчання у присутності міжнародних спостерігачів із Франції та Росії. Протягом двох днів відпрацьовувалися питання ліквідації наслідків складної, не передбаченої проектом, аварії. Про масштабність навчань свідчила участь у них більш як тисячі чоловік. Також була задіяна техніка аварійно-технічного центру НАЕК «Енергоатом». Зокрема, спостерігачі побачили в дії автомобільну радіодозиметричну лабораторію, роботів-розвідників, бетоноломи, сучасну комп'ютерну техніку, здатну працювати в морози і витримувати механічні удари, а також застосування вибухових технологій для ліквідації аварій і завалів. Крім того, енергетики вчилися взаємодіяти з органами місцевої влади з питань оповіщення та імітації евакуації населення Енергодара й довколишніх сіл.

Підбиваючи підсумки дводенної роботи, директор Запорізької АЕС В'ячеслав Тищенко та директор департаменту з питань аварійної готовності і регулювання НАЕК «Енергоатом» Микола Гільов високо оцінили дії всіх учасників комплексних навчань і досягнуті результати, які стануть основою для підвищення надійності роботи об'єктів ядерної енергетики.

Микола МАНЬКО.

На знімку: колісний робот МАН-РК може використовуватися в умовах високої радіації.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

«Не можу змиритися з тим, що працює хабар, а не закон»

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Терпіння і завзятість, що не полишають Віктора Івановича Муту протягом п'яти років, гідні найщирішого визнання. З 2000 року він домагається проведення розслідування згідно із законодавством України, але дотепер не може зламати бар'єри тяганини і фальсифікації. Віктор Мута має намір продовжувати боротьбу за справедливість до кінця, оскільки йдеться про здоров'я його дитини.

Іван сьогодні інвалід. Утрата зору на ліве око становить майже 100%. Таким його зробив п'ять років тому хуліганський вчинок підлітків. Тоді було літо, канікули, можна було цілий день грати у футбол. Іван приніс м'яч, і хлопчиська, збуджені грою, не відразу помітили старших хлопців. Тим теж захотілося побігати полем, тому незабаром м'яч опинився у них. Молодші остерігалися вступати в сутичку з дорослішими пацанами. Але, як тільки м'яч відкотився подалі, Іван побіг за ним і був покараний за таку самодіяльність. Один зі старших хлопців підібрав камінь і цілеспрямовано запустив у 11-річного Муту. Кидок виявився фатальним. Закривавленого Івана було доставлено до районної лікарні з діагнозом: важка контузія, розрив судинної оболонки диска зорового нерва, закрита черепно-мозкова травма, струс головного мозку. Цей діагноз через час підтвердили і лікарі обласної клінічної лікарні.

За фактом нанесення тілесних ушкоджень щодо неповнолітнього Кондратьєва було порушено кримінальну справу за статтею 102 КПК України. Але протягом першого року її так і не було розслідувано. На думку Віктора Мути, співробітниками слідчого відділу Свердловського МВ УМВС було порушено всі норми карнопроцесуального законодавства. Наприклад, без вагомих на те підстав затягувалися терміни проведення слідчих заходів, протоколи допитів велися поверхово, мотиви й обставини злочину не з'ясовувалися тощо. У результаті справу було закрито з формулюванням: «Винуватих нема». За цей період Івану зробили три складні операції в Одеському інституті очних хвороб імені Філатова.

А Віктор Іванович протягом першого року, який можна назвати досудовим, 15 разів звертався в прокуратуру міста Свердловська з проханням провести розслідування відповідно до закону. Крім того, він подав кілька скарг у різні інстанції з приводу безпідставного припинення кримінальної справи і очевидної фальсифікації деяких фактів. Голова Свердловського суду В. Литвинов узяв цю справу під особистий контроль, однак виявилося, що суддя зовсім не мав наміру прискорити процес, а навпаки. Як вважає Мута, «протягом п'яти років він його класично марудив». Віктор Іванович продовжував стукати в двері різних інстанцій, звертався до засобів масової інформації. За прагнення захистити свого сина і домогтися правди він став одержувати погрози про фізичне знищення, розправу над родиною.

— На шостому році судової тяганини такої дуже простої кримінальної справи, — розповідає Віктор Іванович, — тільки після того, як суддю Литвинова позбавили можливості фальсифікувати документи, Краснодонським слідчим відділом уперше за п'ять років об'єктивно було проведено слідство і дано правильну юридичну оцінку діям вчиненим хуліганом стосовно мого сина. Хуліганові було пред'явлено обвинувачення про навмисне нанесення тілесних ушкоджень (раніше суд цього не визнавав), і справу було передано в Краснодонський міськрайонний суд нашої області. Але для цього я повинен був списати більш як 50 кг паперу, дізнатися, що таке телефонне правосуддя, пережити знущання і погрози. Усе робилося для того, щоб відвести хулігана від відповідальності, оскільки він виявився родичем важливих осіб. Для цього були задіяні великі сили і чиновники великого рангу, з чітко відпрацьованою круговою порукою.

Іван — пізня дитина у батьків. Хлопчик ріс добрим і кмітливим, батьки в ньому душі не чули. Його життя і здоров'я — найголовніше, і Віктор Іванович дав слово домогтися справедливості. Йому все-таки вдалося довести, що підліток завдав удару навмисне. Для притягнення хлопця до кримінальної відповідальності необхідна сукупність двох чинників: ступінь тяжкості тілесних ушкоджень і їхній намір — навмисний чи ненавмисний. І тут почався новий виток фальсифікацій.

У 2001 році Луганське бюро СМЕ своїм висновком визначило ступінь тяжкості тілесних ушкоджень як тяжкі. Втрата зору на ліве око становить майже 100%, що є більш як 45% загальної втрати зору. Усі ці роки такий висновок запитань не викликав, оскільки серйозність травми була очевидною. Але в жовтні 2005 року адвокат підсудного звернулася до суду з клопотанням, в якому висловила сумнів у ступені тяжкості травми Івана. Мотивування було наступне: 11-річний хлопчик хоч і одержав каліцтво і став інвалідом, але все-таки живий-здоровий, і навіть їздить на велосипеді. Суд миттєво задовольнив це клопотання, і Віктор Іванович дуже здивувався. Адже для того, щоб задовольнити такі його звертання, потрібні були місяці і роки.

Справу було відправлено на судово-медичну експертизу в Донецьку область. Суд відхилив вимогу Мути залучити до експертизи Київське бюро СМЕ. Як Віктор Іванович і припускав, новий висновок виявився не на користь Івана: ступінь тілесних ушкоджень визначалася як середня, а загальна втрата зору становила 30%. У таких випадках необхідне проведення третьої, контрольної експертизи. Але суд знову відмовляє, мотивуючи тим, що Київське бюро СМЕ... затягне час.

— Але раптом 3 липня суд сам пропонує мені повторно вийти з клопотанням про призначення контрольної експертизи в Києві, — розповідав далі Віктор Іванович. — До того ж, що цікаво, моє клопотання відразу ж задовольняє. При цьому питання, поставлені на розгляд експертів, спотворюються до невпізнанності. Відразу стає зрозуміло, чому мені і прокуратурі протягом трьох місяців суд відмовляв у призначенні СМЕ в Києві. Схоже, що, затягуючи час, обвинувачувана сторона шукала виходи на експертів і покровителів.

Звернувшись до редакції, Віктор Мута просить одного: допомогти добитися об'єктивного розслідування справи, щоб працював закон, а не хабар. Ми теж цього хочемо, тому і розповіли цю історію на сторінках нашої газети.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

«Хулігану було пред'явлено обвинувачення. Але для цього я повинен був списати більш як 50 кг паперу»

■ ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

БЕЗЗАКОННЯ ПРАВИТЬ БАЛ?

Шановна редакціє! Звертаюся до газети як до істини в останній інстанції. Уже тривалий час мої права як громадянина України, колишнього підполковника міліції, не можуть чи не хочуть захистити ті правові інститути, які повинні це зробити. А суть справи така.

У ніч із 24 на 25 січня 2005 року до мого будинку вдерлася група озброєних осіб. Перед тим, як вчинити напад на моє житло, наскільки мені відомо, ця група впродовж тривалого часу вела спостереження за ним, орендуючи сусіднє недобудоване приміщення.

У середині січня я виїхав у справах до Угорщини. Проте під час поглибленого огляду мого автомобіля на митниці угорські митники виявили підкинуту мені підозрілу суміш із вмістом метамфетаміну, що була захована під правим переднім крилом автомобіля. Мене було взято під варту. Слідство тривало майже п'ять місяців, і тільки мені відомо, якої моральної шкоди я тоді зазнав. Проте вина моя доведена не була, й 10 травня 2005 року мене звільнили з-під варти і я повернувся додому. Під час нападу на будинок у ньому перебували мої два знайомі. Зв'язавши їх, нападники вчинили тотальний «шмон».

Повернувшись додому, я звернувся до міліції із заявою з приводу збройного нападу на житло. За фактом згаданого розбійного нападу було порушено кримінальну справу.

Натрапили правоохоронні органи на слід осіб, що підозрюються у вчиненні цього нападу, на території Угорщини. До речі, під час особистого обшуку в них виявлено та вилучено підробні паспорти громадян Ізраїлю. Слідче управління МВС України в Закарпатській області звернулося із клопотанням до правоохоронних органів Угорщини про видачу цих осіб правоохоронним органам України, бо, як стало відомо, цих самих осіб підозрюють у вчиненні на території Закарпаття й нападу на вантажний автомобіль МАН та заволодінні майном на велику суму. 17 січня 2006 року відбулася екстрадиція.

Проте нині підозрювані розгулюють на свободі. Більше того, як мені розповідали, одного з них не раз помічали, коли він навідувався до облпрокуратури — чи не за консультаціями часом? Неодноразові мої звернення як потерпілого до обласної прокуратури були безрезультатними. Так само і звернення до Генпрокуратури України. Оскільки й дотепер справа «зависла» в обласній прокуратурі, я ще раз звернувся до Генпрокуратури з проханням створити спеціальну комісію і направити її для перевірки фактів, викладених у моїх попередніх заявах. Але остаточного результату натепер нема.

Тому я змушений звернутися до редакції газети «Голос України» та Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією з проханням допомогти нарешті розрубати гордіїв вузол. Оскільки, гадаю, є всі підстави для моєї недовіри облпрокуратурі, вказану кримінальну справу про розбійний напад прошу передати на розгляд в іншу область.

З повагою і сподіванням на торжество справедливості,

Іван РИГАН,
мешканець Ужгорода, пенсіонер, колишній підполковник міліції.

За справедливість варто боротися

Пам'ятаєте, як напередодні парламентських виборів міністр внутрішніх справ оприлюднив інформацію стосовно кандидатів у народні депутати, котрі, за його словами, мають проблеми з законом? А оскільки це було зроблено ледве не напередодні виборів (хоча партійні списки було опубліковано за декілька місяців до цього), то їх фігурантам за час, що залишався до дня голосування, було майже неможливо захистити своє ім'я. І хоча з боку МВС необхідних формальностей було дотримано, проте, схоже, тільки «про людське око».

Пригадаймо хронологію подій початку 2006 року. В січні Центрвиборчком звернувся до МВС з проханням перевірити списки кандидатів у народні депутати, щоб дізнатися, чи не мають деякі з них кримінальне минуле. Гадаємо, таку перевірку міністерство могло б зробити і за тиждень, однак відповідь заступника міністра МВС Михайла Вербенського надійшла до ЦВК аж 12 лютого. А за кілька днів під час прес-конференції і міністр, усупереч презумпції невинуватості, розповів не тільки про тих, чия провина доведена, а й про тих кандидатів у депутати, котрі перебували під слідством.

Одним із таких на той час кандидатів у народні депутати від БЮТ, названих Юрієм Луценком серед тих, що нібито перебувають під слідством, був Руслан Лук'янчук. Але, на відміну від багатьох громадян, котрі постраждали від репресій за часів режиму Кучми, він вважав, що справедливості вже добився, оскільки за два місяці до заяви міністра про його начебто «кримінальне минуле» Р. Лук'янчука було повністю реабілітовано судом, а держава, визнавши свою провину за незаконне тримання його в СІЗО, ще й виплатила чималу грошову компенсацію.

Проте, схоже, тих, хто готував матеріали до прес-конференції Юрія Луценка, такі «дрібниці» не обходили. Як наслідок, понад 70 засобів масової інформації (газет, телеканалів, радіопрограм) протягом місяця, аж до самого голосування, обговорювали та оцінювали оприлюднену міністром «інформацію». А про позов Р. Лук'янчука до МВС за брехню до Печерського районного суду якщо й згадували, то лише як про епізод. Тим часом самого судового рішення довелося чекати ще не один місяць. Отож Р. Лук'янчук небезпідставно вважає, що включення його прізвища до «чорного списку» МВС під час голосування вплинуло на багатьох виборців. Бо хоч Р. Лук'янчук робив неодноразові спроби спростувати брехню, але відомо, що слова міністра завжди цитують більше, аніж твердження якогось там кандидата у народні депутати.

Проте й ставши народним депутатом, Р. Лук'янчук не припинив пошуку справедливості.

— За справедливість справді варто боротися, — каже адвокат народного депутата Микола Янко, — а тим паче що у нас були всі підстави домагатися через суд повної реабілітації Р. Лук'янчука та, відповідно, офіційного спростування недостовірної інформації з боку МВС.

Адвокат розповів, що спочатку представник МВС запропонував мирову, проте її було відхилено, оскільки «брехливе звинувачення опублікували десятки газет, тоді як визнати власну провину міліція прагнула тишком-нишком у районному суді». Саме тому він наполіг на продовженні судового процесу.

А вже під час багатомісячного судового розгляду представники МВС спочатку висловили сумніви стосовно автентичності інформації Р. Лук'янчука про присутність його прізвища у «чорному списку», а згодом суду понад три місяці потрібно було для офіційного листування та витребування оприлюдненої у багатьох ЗМІ відповіді МВС з архіву ЦВК.

Але й навіть програвши справу у Печерському районному суді, МВС спробувало оскаржити рішення в Апеляційному суді міста Києва. І ось нещодавно апеляційна інстанція підтвердила рішення районного суду, винесене на користь Р. Лук'янчука. Справедливість начебто вже відновлена, але хто відшкодує моральні та головне — електоральні збитки блоку під час виборів? Не кажучи вже про те, що жоден зі ЗМІ, які свого часу повідомили про «кримінальне минуле» Р. Лук'янчука, так і не надрукували спростування.

Насамкінець про таке. Якщо закон «Про вибори народних депутатів України» передбачає розгляд справ у судах, якщо вони стосуються вилучення виборців із списків для голосування за скороченою процедурою, то чи не час запровадити такі само правила для судових процесів про захист честі, гідності і ділової репутації кандидатів у депутати під час виборчої кампанії? Інакше брудні технології і далі спотворюватимуть результати голосування під впливом брехні.

Сергій ІВАНІВ.

■ ФОТОФАКТ

У Севастополі відкрилося регіональне представництво Рахункової палати України. Його голова Валентин Борисов обіцяє розібратися в ситуації, коли зайве військове майно майже реалізоване, а родини військових, зокрема моряків, так і залишаються без власних квартир.

Фото Миколи МАГДИЧА.

На знімку: голова Севастопольського представництва Рахункової палати України В. Борисов, голова Севастопольської МДА С. Куніцин, голова Рахункової палати України В. Симоненко, голова Севастопольської міськради В. Саратов.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Миколаївської області від 24 жовтня 2006 р. за №14/290/06 визнано банкрутом ТОВ «Енерго-Центр-Н» (ЄДРПОУ 31882973) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Цурику Михайла Вікторовича, ліцензія АБ №271505 від 16.11.2005 р.

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенко, 2/1, кв. 41.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 12.10.2006 р. у справі №5/354-06 визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру СВК «Андріївський» (23513, Вінницька область, Шаргородський район, с. Андріївка, код ЄДРПОУ 13322886). Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (21110, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе 7, кім. 730). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 19.10.2006 р. у справі №5/369-06 визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру СТОВ «Прогрес» (23540, Вінницька область, Шаргородський район, с. Лозова, вул. Карла Маркса, код ЄДРПОУ 03728179). Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (21110, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе 7, кім. 730). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

ІНФОРМАЦІЯ
про продаж за конкурсом в процедурі санації майна підприємства-боржника ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" (код ЄДРПОУ 05393108)

Лот 1 Залізнична колія №23 (стрілочний перевід №2), частина інв. №002020, 1952 р.в., рейки тип Р-50, марка 1/9, на дерев'яних шпалах з з/б шпалами в перевідній кривій, довжина 27м. Поч. ціна 18052 грн. **Лот 2** - Залізнична колія №19 (стрілочний перевід №22), частина інв. №002097, 1971 р.в., рейки тип Р-50, марка 1/9, на дерев'яних шпалах з з/б шпалами в перевідній кривій, довжина 27м. Поч. ціна 10266 грн. **Лот 3** - Залізнична колія №57 (стрілочний перевід №78), частина інв. №002110, 1976 р.в., рейки тип Р-50, марка 1/9, на дерев'яних шпалах з з/б шпалами в перевідній кривій, довжина 23м. Поч. ціна 17683 грн. **Лот 4** - Залізнична колія №31 (стрілочний перевід №2-б), частина інв. №002151, 1971 р.в., рейки тип Р-50, марка 1/9, на дерев'яних шпалах з з/б шпалами в перевідній кривій, довжина 27м. Поч. ціна 18052 грн. **Лот 5**- Залізнична колія №17 (стрілочний перевід №1), частина інв. №002153, 1966 р.в., рейки тип Р-50, марка 1/9, на дерев'яних шпалах з з/б шпалами в перевідній кривій, довжина 27м. Поч. ціна 18052 грн. **Лот 6** - Залізнична колія №17 (стрілочний перевід №10), частина інв. №002153, 1966 р.в., рейки тип Р-65, марка 1/7, на дерев'яних шпалах з з/б шпалами в перевідній кривій, довжина 23м. Поч. ціна 24264 грн.

Усі ціни з ПДВ. Лоти 1-6 розташовані за адресою: м. Нікополь, пр. Трубників, 56.

Умови продажу:

1. У конкурсі мають право приймати участь юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність на території промислового майданчику ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод".
2. Майно повинно використовуватися за цільовим призначенням на території промислового майданчика ВАТ "НПТЗ" протягом 3 (трьох) років.
3. Витрати, пов'язані з переоформленням прав власності на придбане майно ВАТ "НПТЗ", а також відшкодування витрат з проведення експертної оцінки цього майна покладається на Покупця.
4. У разі демонтажу залізничних колій (після закінчення терміну, вказаному в п.2 умов продажу), покупець за власні кошти відновлює автомобільні переїзди та пішохідні переходи, відновлює бетонні покриття підлоги у цехах (якщо колії проходять через цех), та рекультивує земельні ділянки під демонтованими рельсошпальними решітками.

Ознайомлення: ПН-ПТ з 10-00 до 16-00 за місцем розташування.

Гарантійні внески без ПДВ (10% від поч. ціни) та реєстраційний збір за кожний лот без ПДВ 17 грн. перераховуються на п/р ТБ «Катеринославська» №26001118108001 у КБ «Приватбанк», МФО 305299, код 23364874 до **30.11.2006 р.** включно. Заявки на участь у конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до **30.11.2006 р.** включно на ТБ "Катеринославська" за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 32, к. 214 з 9-00 до 17-00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу звертатися за тел. (05662) 9-13-06, а з питань участі в конкурсі звертатися за тел. (0562) 366-555.

Конкурс відбудеться о 12-00 г. 08.12.2006 р. у торг. залі ТБ «Катеринославська» за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 32, к. 214. Переможцем конкурсу визначається учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання по виконанню фіксованих умов конкурсу. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Розпорядник майна
Закритого акціонерного товариства «Агрофірма «Прогрес»
(АР Крим, Джанкойський район, с. Ярке) повідомляє про те, що збори кредиторів відбудуться 09 листопада 2006 року о 12 годині 00 хвилин за адресою: АР Крим, Джанкойський район, с. Ярке, вул. Леніна, 14).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково суддею Добродняк Ірину Юріївну.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14-а) постановою від 20 червня 2006 року у справі №17/Б-720 Акціонерне товариство закритого типу по агропромисловому будівництву АТ «Шумськагробуд» (м. Шумськ Тернопільської обл.), код ЄДРПОУ 03586733) визнано банкрутом, відкрито процедуру його ліквідації.

Ліквідатором Акціонерного товариства закритого типу по агропромисловому будівництву АТ «Шумськагробуд» призначено Тараса Василя Михайловича, ліцензія Мінекономіки України від 20.01.2005 р., серія АБ №116173, вул. Р. Барвінських, 7, м. Тернопіль, 46001.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 27.09.2006 року порушено справу № Б24/241-06 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Надія» (код в ЄДРПОУ 22279439, юридична адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, б. 10, к. 310, р/р 260080299601 в Філії «КРУ Банка Фінанси та Кредит», МФО 384889).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козаченко В. М., ліцензія серія АБ № 116229, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, б. 6/29.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) постановою від 19.08.2006 р. про визнання боржника банкрутом по справі № Б-50/118-06 постановив: визнати Сільськогосподарський обслуговуючий кооператив «Надія», код ЄДРПОУ 32947287, 63670, Харківська область, Шевченківський район, с. Василенкове, вул. Стадіонна, 1 банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Куп'янську ОДПІ.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Шевченківське відділення Куп'янської ОДПІ с. Шевченкове, вул. Лермонтова, 7, Шевченківський район, Харківська область.

Печатку, штампи та установчі документи даного підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Житомирської області (10002, м Житомир, м-н Путятинський, 3/65) від 10.10.2006 року у справі № 4/146»Б» - Приватне сільськогосподарське підприємство «Світанок» (код ЄДРПОУ 05528119, юридична адреса: п. і. 11774, Житомирська область, с. Романівка) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Дунаєвського Юрія Борисовича (ліцензія серія АБ № 216708), поштова адреса: 10009, м. Житомир, а/с 62.

ІНФОРМАЦІЯ
про відкриті торги (у формі аукціону) по реалізації майна підприємства-боржника ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" (код ЄДРПОУ 05393108)

Лот 1 Залізнична колія №23 (без стрілочного переводу №2), частина інв. №002020, 1952 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б, довж. 295 м; переїзд довжиною 9м. Мається один світлофор. Поч. ціна 177550грн. **Лот 2** - Залізнична колія №6, частина інв. №002034, 1954 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б; заг. довж. 336 м. Поч. ціна 115180 грн. **Лот 3** Залізнична колія №16, частина інв. №002090, 1966 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б; 2 переїзда загальною довжиною 16м. довж. 478 м. Поч. ціна 302432 грн. **Лот 4** - Залізнична колія №30, частина інв. №002096, 1971 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б. Стрілочний перевод №2-г, тип Р-43, марка 1/9, на дерев'яних шпалах, довжина 27м. 1 переїзд довж. 7м. Загальна довж. 234м. Поч. ціна 123476 грн. **Лот 5** - Залізнична колія №19 (без стрілочного переводу №22), частина інв. №002097, 1971 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б, довж. 409 м. Поч. ціна 237629 грн. **Лот 6** - Залізнична колія №57 (без стрілочного переводу №78), частина інв. №002110, 1976 р.в., 540 м. із рельсошпальної решетки б/с, рейки Р-65, шпали з/б, баласт-щебінь. 341 м. - рейки тип Р-50, шпали з/б, баласт - щебень. 2 переїзда довжиною 16м. загальна довжина 881 м. Поч. ціна 403113 грн. **Лот 7** - Залізнична колія №31 (без стрілочного переводу №2-б), частина інв. №002151, 1971 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б, 1 переїзд довж. 8 м. Загальна довж. 266 м. Поч. ціна 141274 грн. **Лот 8** - Залізнична колія №18, частина інв. №002152, 1966 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б. Стрілочний перевід №1: тип Р-50, марка 1/9, на дерев'яних шпалах, з з/б шпалами у перевідній кривій, довж. 27м. Стрілочний перевід №10-а: тип Р-65, марка 1/7, на дерев'яних шпалах з з/б шпалами у перевідній кривій, довж. 23м. 2 переїзда заг. довж. 16м. Загальна довж. 546м. Поч. ціна 309409 грн. **Лот 9**- Залізнична колія №17 (без стрілочних переводів №1, №10), частина інв. №002153, 1966 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б. 2 переїзда довж. 12м. Заг. довж. 686 м. Поч. ціна 351756 грн. **Лот 10** - Залізнична колія до ТВЦ-5, частина інв. №002171, 1984 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б. Стрілочний перевід №78-а: тип Р-50, марка 1/9, на дерев'яних шпалах, з з/б шпалами в перевідній кривій, довж. 27м. 1 переїзд довж. 10м. Заг. довж. 312 м. Поч. ціна 225310 грн. **Лот 11** - Залізнична колія складу вогнетривів, частина інв. №002176, 1986 р.в., баласт-щебінь, рейки тип Р-50, шпали з/б, Стрілочний перевід №22-б, тип Р-50, марка 1/9 на дерев'яних шпалах з з/б шпалами к перевідній кривій, довж. 27м. Заг. довж. 160 м. Поч. ціна 57044 грн. Усі ціни вказані з ПДВ. Лоти 1-11 розташовані за адресою: м. Нікополь, вул. Трубників, 56.

Умови продажу: Договір купівлі-продажу укладається протягом 10-ти днів після проведення аукціону. Покупець відшкодовує Продавцю вартість експертної оцінки майна. Оплата за майно здійснюється протягом 5-ти банківських днів з моменту виставлення рахунку на оплату. У разі демонтажу залізничних колій, покупець за власні кошти відновлює автомобільні переїзди та пішохідні переходи, відновлює бетонні покриття підлоги у цехах (якщо колії проходять через цех), та рекультивує земельні ділянки під демонтованими рельсошпальними решітками.

Ознайомлення: ПН-ПТ з 10-00 до 16-00 за місцем розташування.

Кінцевий термін прийому заявок та оплати (без ПДВ) внесків: реєстраційний 17 грн., гарантійний 10% від поч. ціни на п/р ТБ «Катеринославська» №26001118108001 у КБ «Приватбанк», МФО 305299, код 23364874 **07.12.2006 р. включно**.

Заявки на участь в аукціоні приймаються за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 32, 2-й поверх, к. 214 з 10.00 до 17.00 (крім суботи та неділі). З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу за тел.: (05662) 9-13-06, 9-13-30, (0562) 366-555.

Торги відбудуться о 12-00 г. 11.12.2006 р. у торг. залі ТБ «Катеринославська» за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. К.Маркса, 57. Реєстрація учасників та довідки м. Дніпропетровськ, вул. Шевченко, 32/214; тел.(0562) 366-555, (056) 770-02-12.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ «Завод залізобетонних конструкцій», повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ТОВ «Завод залізобетонних конструкцій», які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Репіна: 1. Обладнання (54 наймен.), початкова ціна продажу - 300262,18грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 15013,11грн. 2. Транспортні засоби (5 наймен.: ГАЗ -3110, PETERBILT 362, ВАЗ 2110, ВАЗ 21093, ВАЗ 21043), початкова ціна продажу - 108649,68грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 5432,48грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті до 1300 год. 03 грудня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 11 грудня 2006р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ «Завод залізобетонних конструкцій». Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ТОВ «Автомотосервіс»

повідомляють про проведення повторного аукціону з реалізації майна підприємства-банкрута.

На аукціон виставляється наступне майно:

Лот № 1: Простий вексель № 693138160169, номінальною вартістю 690000,00 грн. Початкова ціна продажу 159712,00 грн., без ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 07 грудня 2006 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 07.09.2006 р. по справі № 10/142-06 було визнано банкрутом ВТП «Джуринський хлібзавод» (код ЄДРПОУ 30355426, с. Джурин, Шаргородського району, Вінницької обл.) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Жмеринську ОДПІ, у зв'язку з реорганізацією якої, правонаступником являється ДПІ у Шаргородському районі, 23500, м. Шаргород, вул. Леніна, 256. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

СП «Кримська енергетична компанія» оголошує тендер на виконання проектних робіт в якості генерального проектувальника та розробку ТЕО і робочої документації на будівництво Феодосійської ТЕЦ.

Кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 29.11.2006 р.

За довідками звертатись: 98213, АР Крим, Ленінський район, м. Щолкіне, а/с 1; тел.: (044) 253-20-01, (06557) 58-004.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 26.09.2006 р. у справі № 5/305-06 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Рудика Віталія Васильовича (м. Вінниця, вул. Івана Франка, 26, код 2909717575).

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Постановою Господарського суду Вінницької області по справі № 10/15-06 від 17.10.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно СВК «ім. Шевченка» с. Бушинка Тиврівського р-ну Вінницької області. ЄДПРОУ 03734625. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокольвака Михайла Васильовича ліцензія Міністерства економіки № 216796 від 04.03.2005 року, м. Вінниця, вул. Пирогова, 73а /132. Тел. 57-98-38, офіс 0432 66-09-28.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 17.04.2006 р. порушив справу № 42/74 Б про банкрутство Донецького державного науково-дослідного інституту чорної металургії м. Донецьк (83017, м. Донецьк, бул. Шевченко, 26, код ЄДРПОУ 00193714, р/р 26003018926980 в ф. «ДРУ» банку «Фінанси та кредит», МФО 335816). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бережного Івана Івановича, ліцензія № 783024, тел. 8-0505825143, адреса: м. Дружковка, пос. Молоково, вул. Полевая, буд. 31, дом. тел. 8-267-34456.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановами Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутами:

по справі №10/161-06 Товариство з обмеженою відповідальністю Теплицьке районне міжгосподарське об'єднання по агропромисловому будівництву Вінницької області «Тепликрайагробуд» (23800, Вінницька область, смт. Теплик, вул. Івана Франка, 33, код 03582770, р/р 260044259 АППБ «Аваль», МФО 302247);

по справі №5/374-06 Приватне сільськогосподарське підприємство «Весна»(23820, Вінницька область, Теплицький район, с. Шиманівка, вул. Леніна, 15, р/р 260009715 в АППБ «Аваль», МФО 302247, код ЄДРПОУ 31857706). Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 730).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) ухвалою від 21.07.2006 р. порушив провадження у справі № Б 24/194-06 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Павлоградський завод автоматичних ліній і машин» ВАТ «Завод Палмаш» (51412, м Павлоград, вул. Іскрівська, 1, код ЄДРПОУ 00222151, р/р 2600100134200l в філії ВАТ КБ «Надра», ДРУ м. Дніпропетровськ, МФО 306016).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, ліцензія серія АБ № 216750, т. (0562) 92-53-18, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

До відома громадськості Товариство з обмеженою відповідальністю «Цибулівський цукровий завод», вул. Леніна, 1, смт. Цибулів, Монастирищенський район Черкаська область, тел/факс 04746 96-2-40 подало до національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з виробництва теплової енергії за місцем здійснення заявленої діяльності Черкаська область, Монастирищенський район, смт. Цибулів.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 01.11.06 р. по справі № Б-39/136-06 сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Просянка» (ЄДРПОУ 30739252, Харківська обл., Куп'янський р-н, с. Просянка) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р.). Претензії приймаються протягом місяця за адресою: 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30.

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 26 жовтня 2006 р. поновлено провадження в стадію ліквідації по справі № 729/5-424 про банкрутство ВАТ «Гніванський підшипниковий завод» Вінницька область, Тиврівський район м. Гнівань, вул. Леніна, 15, код ЄДРПОУ 05745213.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вознякевич Н. І. (ліц. АБ № 216832 від 14.03.2005 р., м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2-А, кімн. 712, тел. (0432) 55-49-60, 66-07-85).

Постановою Господарського суду в Дніпропетровській області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 24.10.2006 р. по справі №Б 24/109/06 приватного підприємця, фізичну особу - Подхватілова Дмитра Вікторовича (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна В. І. Леніна, буд. 12, кв. 47, р/р №2600100107300l в Д. Ф. АТ «Індекс-Банк», МФО 307015, ін. н. 2714710650) визнати банкрутом та відкрити ліквідаційну процедуру. Ліквідатором боржника по справі №Б 24/109/06 призначений арбітражний керуючий Богословов Євген Олександрович (49125, м. Дніпропетровськ, а/с 6183, тел.: 36-79-62; ліцензія АБ №271642 від 16.01.2006 р.).

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 12.10.2006 р. по справі № 3/179-Б Приватне сільськогосподарське підприємство «Лука» (12433, с. Лука, вул. Генерала Вахнюка, 1, код 03745717) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Вербило Юрія Володимировича, ліцензія АА 719859 від 02.03.2004 р. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 14 липня 2006 року по справі №19/130/06 Колективне підприємство «Титан» (69104, м. Запоріжжя, вул. Комарова, 9, код ЄДРПОУ 25484631); постановою від 28.07.2006 р. по справі №21/131/06 приватне підприємство «Деметра» (69104, м. Запоріжжя, вул. Комарова, буд. 27-а, кв. 92, код ЄДРПОУ 22117955); постановою від 11.07.2006 р. по справі №16/54/06 приватне підприємство «Класік» (69059, м. Запоріжжя, вул. Магара, 9/33, код ЄДРПОУ 32195687) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури. Ліквідатором призначено Державну податкову інспекцію у Комунарському районі м. Запоріжжя (69050, м. Запоріжжя, вул. Оранжерейна, 23).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 19.10.2006 р. по справі № 21/122/06 — ТОВ «Таврійське» (код ЄДРПОУ — 31880253), розташоване за адресою: 72372, Запорізька обл., Мелітопольський р-н, с. Лазурне, вул. Студентська, 27а, р/р № 26005421662 в Мелітопольському відділенні ЗОД АППБ «Аваль», р/р № 26008301281196 в філії «Відділення Промінвестбанку» у м. Мелітополь;

2) постановою від 19.10.2006 р. по справі № 21/133/06 — Приватне підприємство виробничо-комерційна фірма «Аквіла-Україна» (код ЄДРПОУ — 25488864), розташоване за адресою: 72311, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Шмідта, 13, р/р № 26007301281335 в філії «Відділення Промінвестбанку в м. Мелітополь», р/р № 26004058502 в Мелітопольському відділенні АБ «АвтоЗАЗбанк».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабушко В'ячеслава Степановича (ліцензія АА № 719883), (72319, м. Мелітополь, вул. Фучика, 14 (тел. 8 (096) 411-45-25)).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення».

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі № 25/232/06 від 02.11.2006 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «СОЛА» (69063, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, б. 47), код ЄДРПОУ 31775640, п/р 26009011331980 в ФБ «Фінанси та кредит» м. Запоріжжя, МФО 313731) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Забродіна Олексія Михайловича (69121, м. Запоріжжя, а/с 6335, м. т. 067-780-39-60), ліцензія серія АА № 630146.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) постановою від 26 жовтня 2006 року по справі №7/140 згідно ст. 52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом Корпорацію «Укргазконтракт» (код ЄДРПОУ 30219480, адреса: 37600, Полтавська область, м. Миргород, вул. Гоголя, 3, р/р 2600921278 в АКБ «Укрсоцбанк», МФО 300023) і розпочато у відношенні неї ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Назаренко Сергія Анатолійовича (ліцензія №271662 серія АБ від 23.01.2006 р.), який проживає за адресою: м. Черкаси, вул. Добровольського, 3/1, кв. 25, тел.: 8 (0472) 38-25-97, моб. тел.: 8 (050) 464-03-04.

ПП «Продмаркет плюс» (код ЄДРПОУ 33545634) повідомляє:

у зв'язку із втратою Статуту Підприємства та Свідоцтва про державну реєстрацію Підприємства, вважати їх недійсними.

20 листопада 2006 року о 14:30 год. суддею Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області Зарічною Л. А. (каб. №11, м. Прилуки, вул. Котляревського, 62) слухатиметься справа №2-1059/06 з позовом Лубенської об'єднаної до ТОВ «Місячне сяйво» та Стамікової Анни Аркадіївни про визнання недійсними установчих документів. В разі неявки в суд відповідачів справа буде розглянута без їх участі.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) від 08.07.2006 р. у справі №14/2746 визнано банкрутом ТОВ «Зебра», код ЄДРПОУ 31701274 (м. Черкаси, вул. Фрунзе, 29) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Занько Миколу Миколайовича, ліц. АБ №216861 від 10.03.2005 р. (18021, м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 81, к. 409), тел.: 8-067-765-38-20.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 26.09.2006 р. у справі № 5/303-06 визнано банкрутом приватне підприємство «КАЯ» (м. Вінниця, вул. Гонти, 96, код 31909649).

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 26.09.2006 р. у справі № 5/317-06 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Сергеєву Наталію Євгеніївну (м. Вінниця, вул. Порика, 6, кв. 40, код 260083012306).

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 16.08.2006 р. порушено провадження у справі № 5/322-06 про визнання банкрутом Виробничо-комерційне приватне підприємство «Полярні зорі» (м. Вінниця, пр-т Юності, 75, кв. 140, код 13340252).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Томащука Миколу Савелійовича.

Постановою господарського суду міста Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) по справі № 24/717-б від 30.10.2006 р. визнано банкрутом ТОВ «ТД Спарта» (м. Київ, вул. Мечникова, 16, р/р 26003074310401 філія КРУ банку «Фінанси та кредит» м. Київ, МФО 300937, код ЄДРПОУ 33997213) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Голову ліквідаційної комісії Липку Ю. М. (03141, м. Київ, вул. Амосова, 4, к. 85). Постановою господарського суду міста Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) по справі № 24/716-б від 30.10.2006 р. визнано банкрутом ТОВ «Далтекс» (м. Київ, бул. Ліхачова, 9; р/р 26002073733701 філія «КРУ Банку «Фінанси та кредит» м. Київ, МФО 300937, код ЄДРПОУ 33831826) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Голову ліквідаційної комісії Бондаренка В. В. (03141, м. Київ, вул. Амосова, 4, к. 85).

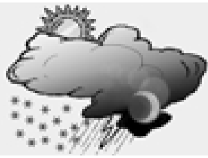
Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) постановами від 20.10.2006 р. визнав банкрутами:

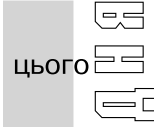
— за № 282/11б-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Івто» (Київська обл., м. Іванків, вул. Хоменка, 15, код 32505119, р/р № 265040010508 в АТ «Банк Велес», МФО 322799).

— за № 283/11б-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Лабріс» (Київська обл., Іванівський р-н, с. Дитятки, вул. Леніна, 1, код 32783557, р/р № 260060010787 в АТ «Банк Велес», МФО 322799).

Ліквідатором призначено Грицай С. О. (Ліцензія № 719865 від 23.02.04, 01030, м. Київ, а/с 38, т. (044) 236-11-17.

9 листопада **в Україні потеплішає. Уночі прогнозують 0—5 градусів тепла, вдень до 4—9, на півдні — 7—12 градусів вище нуля. Переважно без опадів, лише в західних, північних областях та Карпатах невеликі дощі. На дорогах — ожеледиця**

8 ЛИСТОПАДА

■ 1891. Народився письменник Олесь Досвітній. ■ 1910. У Києві спалахнули політичні страйки та демонстрації у зв'язку зі смертю Льва Толстого. ■ 1927. Закладено Дніпрогес. ■ 1935. У Чернігові відкрито літературно-меморіальний музей Михайла Коцюбинського. ■ 1960. На президентських виборах у США переміг Джон Кеннеді. ■ 1961. Уперше вийшла в ефір телепередача КВН — Клуб веселих і найкмітливіших. ■ 1976. Створення Української Гельсінської групи.

■ СПОРТ

І шапкою об землю...

Футбол. Чемпіонат країни. 13-й тур. 6 листопада.

«Динамо» — «Шахтар». 1:0. Гол: Шацьких, 73.

«Динамо»: Шовковський, Родольфо, Ребров (Несмачний, 90+2), Клебер (Шацьких, 64), Михалик, Гусєв (Белькевич, 66), Мілевський, Каддурі, Юссуф, Родріго, Маркович. **Тренер** — Анатолій Дем'яненко.

«Шахтар»: Шуст, Срна, Левандовський, Чигринський, Гюбшман, Рац, Тимощук, Матузалем (Фернандіньйо, 29), Жадсон (Агахова, 80), Маріка (Елано, 46), Брандау. **Тренер** — Мірча Луческу.

Попереджено: Маріку, 40, Брандау, 42, Левандовського, 45, Гюбшмана, 45, Мілевського, 60, Шуста, 66, Марковича, 79, Фернандіньйо, 90+1. **Вилучено:** Чигринського (42, навмисний удар суперника по ногах після зупинки гри), Мілевського (67, два попередження), Срну (90, демонстративна незгода з рішеннями арбітра, висловлена словами та жестами); Луческу (45, за суперечку з арбітром).

Арбітр — Пауло Кошта (Португалія).

Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 3 градуси морозу. 14 600 глядачів.

«Динамо» — 35 очок, «Шахтар» — 29, «Металіст» — 23, «Металург» Д, «Дніпро» — по 20, «Карпати», «Арсенал» — по 18, «Чорноморець» — 17, «Кривбас» — 16, «Таврія», «Металург» Зп — по 15, «Ворскла» — 13, «Іллічівець», ФК «Харків», **«Зоря» — по 9, «Сталь» —8.**

Уболівальники чекали справжнього видовища з участю грандів національного футболу. Але так, на жаль, не сталося з кількох причин. Важко грати і спостерігати поєдинок з трибун, коли мінусова температура. Багато негативу додали й самі учасники матчу. І все це призвело до скандалу наприкінці першого тайму.

Формально винуватцем став Дмитро Чигринський. Він і сам усе це визнав, розмовляючи з кореспондентом «Голосу України»: «Клебер, лежачи, заплів мені ноги. Я не стримався і вдарив його по нозі. Це мій великий мінус. Розумію, що такого робити не можна. Усвідомлюю, що підвів команду. Така поведінка негідна, і арбітр у тій ситуації був цілком правий. А Клебер зіграв так, як і має діяти. Я, на жаль, повівся на провокацію. Шкодую, що мій вчинок вплинув на результат зустрічі».

Проте не все так просто. На жаль, на «вогонь» скандалу, мов з відра, хлюпнув «бензину» Мірча Луческу. Останнім часом румунський тренер те й робив, що критикував суддів на різному рівні. А цього разу він просто розперезався. Кинувся до арбітра, скинув шапку і жбурнув її на поле. Щоправда, мінусова температура дала можливість охолонути цьому панові. На післяматчевій прес-конференції він так, між іншим, кинув фразу, що, мовляв, йому соромно за вдіяне. Та із ще більшою силою накинувся на португальських суддів, згадав роки минулі. Насамкінець добалакався до того, що Федерації футболу України керує... київське «Динамо».

Закінчив монолог цей «великий порадник» тим, що український корпус футбольних арбітрів має підпорядковуватися не ФФУ або ПФЛ, а Національному олімпійському комітетові.

Як кажуть, поганий приклад — мов зараза. От і жбурнув м'яча в арбітра вже після фінального свистка дуже «вихований» учень Луческу — Даріо Срна. За що отримав червону картку.

Не приховував емоцій за природою спокійний і доброзичливий Анатолій Дем'яненко.

— Ніколи не коментую дій арбітрів. Мене цього навчив великий тренер Валерій Лобановський, з яким мені пощастило працювати. Він постійно наголошував: «Судді не грають у футбол!» Як на мене, рефері відпрацював сьогодні чудово. А в пана Луческу в будь-якому програші завжди винуваті судді. Сьогодні я гордий за свою команду, котра, граючи в такому ж складі, що й суперник, змогла забити переможний гол. Перед зустріччю у розмовах зі своїми гравцями наполягав, щоб вони не апелювали до арбітрів, хоч би яка ситуація виникла на полі.

Я нічого не казав після програного нами «золотого матчу» у Кривому Розі, коли Тимощук під час подачі кутового зіграв у своєму карному майданчику рукою, бо ніколи не коментую рішення арбітрів. Сьогодні мені було дуже неприємно чути заяви пана Луческу. Ми перемогли заслужено...

А тепер кілька слів про саму гру. Здебільшого вона була рівною і маловиразною. Хоча гострої боротьби було надміру. В дебюті «Шахтар» мав кілька нагод забити. Двічі не використав можливості Маріка. Брандау, за сумною традицією, не використав шанс, коли бив по порожніх воротах. Але на шляху м'яча опинився Родольфо.

Вилучення Чигринського кардинально не вплинуло на хід боротьби. «Шахтар» тримав удар досить упевнено. Але, коли склади зрівнялися і Дем'яненко вгадав із замінами, киянам вдалося забити переможний гол. Белькевич віддав точну передачу на Шацьких. І той легким дотиком перевів м'яча в дальній нижній кут воріт гостей.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: вирішальний удар Максима Шацьких.
Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО (прес-служба ФК «Динамо»).

Друге життя одеського Леніна

У травні нинішнього року за рішенням міськради демонтували пам'ятник Леніну. Після реставрації київськими фахівцями його прописали в парку імені Ленінського комсомолу.

— У рамках проекту переносу пам'ятника на нове місце, — розповів «Голосу України» перший заступник

одеського міського голови Анатолій Ворохаєв, — ми почали упорядковувати парк Ленінського комсомолу: асфальтуємо доріжки й алеї, реставруємо лавки, відновлюємо освітлення.

Нагадаємо, що над парком узяла шефство міська організація ЛКСМУ - комсомольці провели кілька суботників, посадили молоді берізки.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото автора.

Щербаня таки взяли... На поруки

Спочатку, як загальновідомо, колишнього губернатора Сумщини й Донеччини взяли американці, які заарештували його за порушення візового режиму в буремні (для «бандитів, що мають сидіти в тюрмах») дні минулої осені, а днями, після наполягань української сторони, передали в руки української Генпрокуратури. Тут його підозрюють у скоєнні низки тяжких злочинів: зловживання службовим становищем, вимагання, шахрайство з фінансовими ресурсами тощо. Утім, видно не зовсім (хай мені дарують фахівці-юристи) таких уже й тяжких, якщо та сама прокуратура одразу ж, у день прибуття в Україну, вирішила припинити його розшук по лінії Інтерполу й погодилася відпустити на поруки кількох народних депутатів — Якова Табачника, Євгена Геллера і Михайла Мироненка, які перебувають в одній фракції Партії регіонів із сином Щербаня.

Різні політики коментують сенсацію по-різному. Постійний представник Президента України в парламенті Юрій Ключковський називає пана Щербаня першою ластівкою з числа «діячів попереднього режиму, які переховувались від переслідувань чи то в Москві, Петербурзі, чи то в інших країнах», а зараз «сподіваються, що реванш відбувся». Політичний опонент Ю. Ключковського, один з тих, хто поручився за Володимира Щербаня, на запитання, чи не боїться втратити авторитет, ставши на захист одіозної особи, сказав, що «всі ми одіозні особи, які пережили різні безпідставні звинувачення».

А що кажуть лідери двох політичних сил, які (тобто політичні сили!) хочуть бачити майбутнє пана Щербаня цілком чорним або цілком білим? А вони речуть... одне. Головний «регіонал» Віктор Янукович заявляє, що в цій ситуації мають розібратися правоохоронці й суд. Головний «нашоукраїнець» Віктор Ющенко, якого сумські однопартійці просять не допустити «другого пришестя «щербанізму», застеріг політиків з депутатськими значками від втручання у слідство та судочинство, нагадав про попередні «біги» донецько-сумського екс-губернатора, подякував американській стороні за повернення підслідного і також закликав чекати вердикту суду. Живемо в суперправовій державі!

Тим часом сам звинувачуваний у тяжких гріхах в телеефірі «5-го каналу» висловив сподівання, що справа до суду, певне, не дійде, бо «звинувачувати ні в чому». Пан Щербань бачить себе не на лаві підсудних, а у великій політиці, де політичні друзі «найдуть роботу і для мене». Такими друзями він привселюдно назвав Євгена Кушнарьова, Віктора Януковича, Рената Ахметова, Віталія Гайдука і на довважок заявив про «добрі стосунки» з «багатьма бютівцями». Перші поки що на це змовчали. Певне, розраховують на нашу кмітливість, мовляв, якщо ми його друзі, то чому не самі взяли на поруки, а зробив це політик і артист-акордеоніст, який чесно зізнався представникові ЗМІ: раніше знав Володимира Щербаня на рівні «здрастуйте-здрастуйте і не більше того», одначе пристав на прохання його співоднофракційця, з тим щоб посприяти встановленню істини у справі Щербаня. А бютівці вустами одного з лідерів фракції Олександра Турчинова назвали таке повернення вчорашнього «американського в'язня» крахом української прокуратури і силовиків.

Поки що очевидні дві речі. Перша: доки пернаті відлітають від нас у теплі краї, для «політиків-біженців» навіть у нашу нинішню зимово-морозну годину теплішої землі немає. Друга: нам знову чекати остаточного слова вітчизняної Феміди, тепер уже в долі кількаразового екс-губернатора. Нетерпляче і з певним песимізмом. Сказав же Ян Табачник, пояснюючи свій милостивий жест стосовно звинувачуваного: «Беручи на поруки Щербаня, я дотримуваюся принципу: хай упаде земля, але восторжествує закон». Планета, як відомо, за пам'ятних часів ще не сходила з орбіти.

Анатолій БЕНЬ.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 242

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4170

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 454-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

